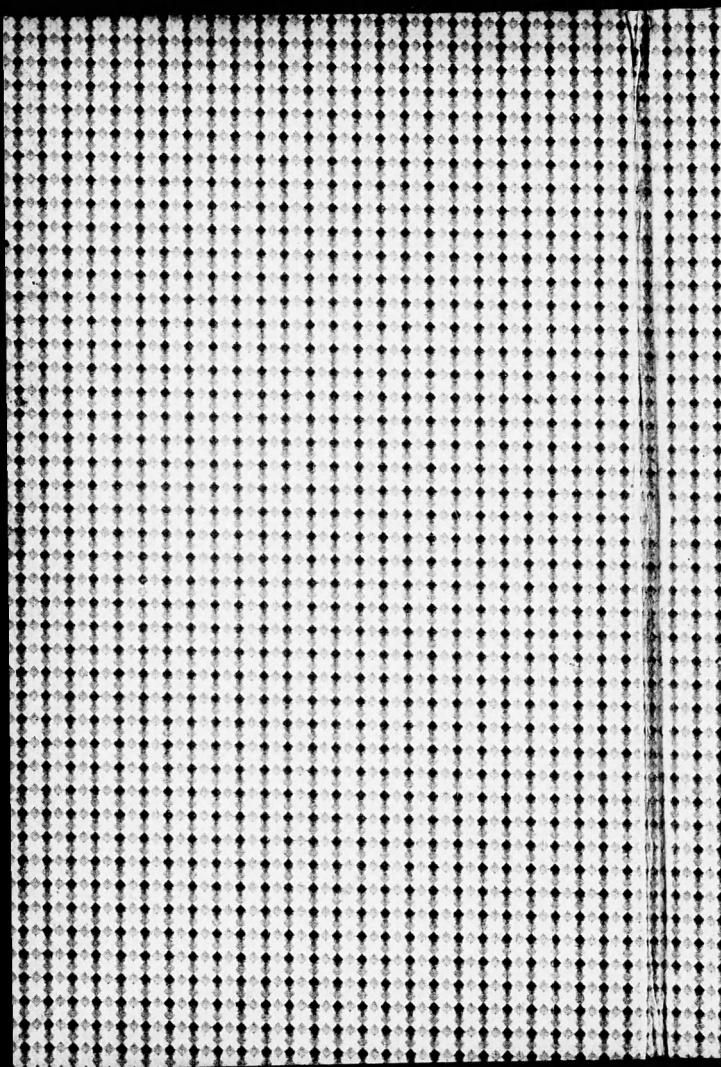
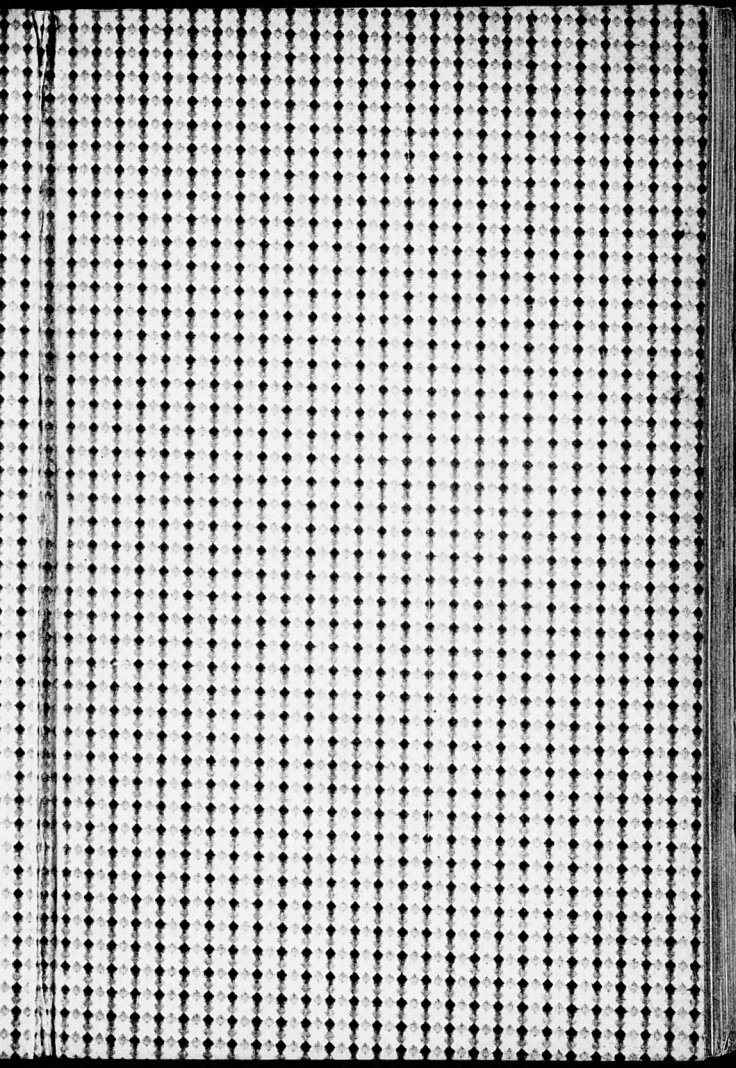
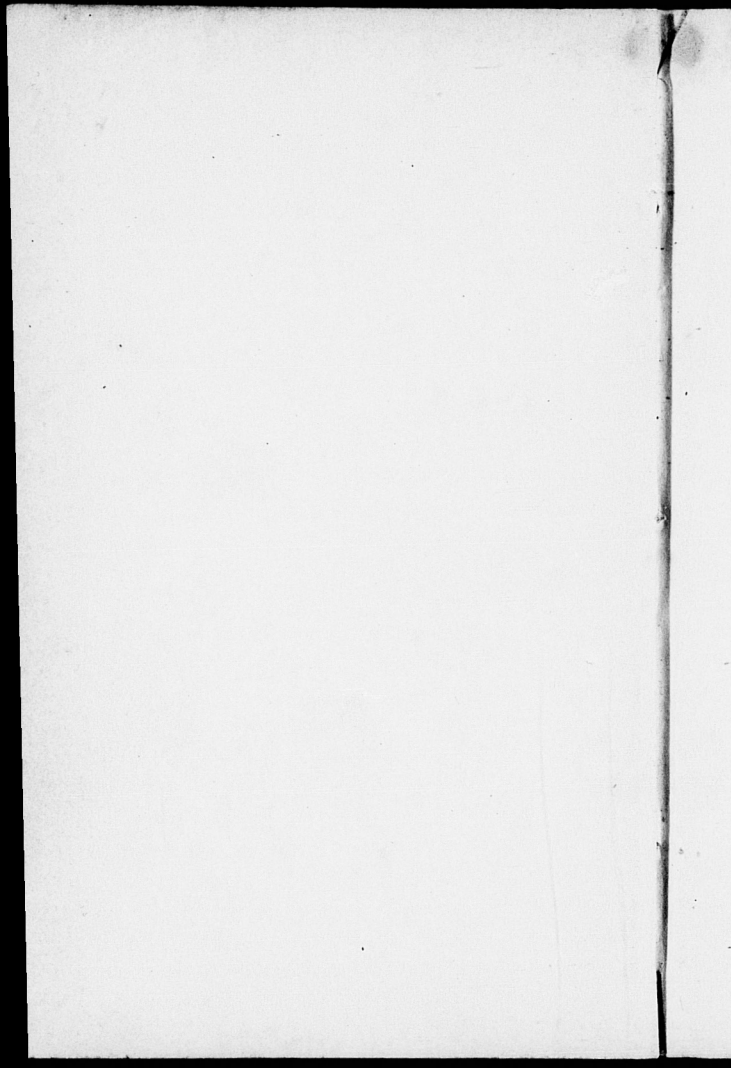

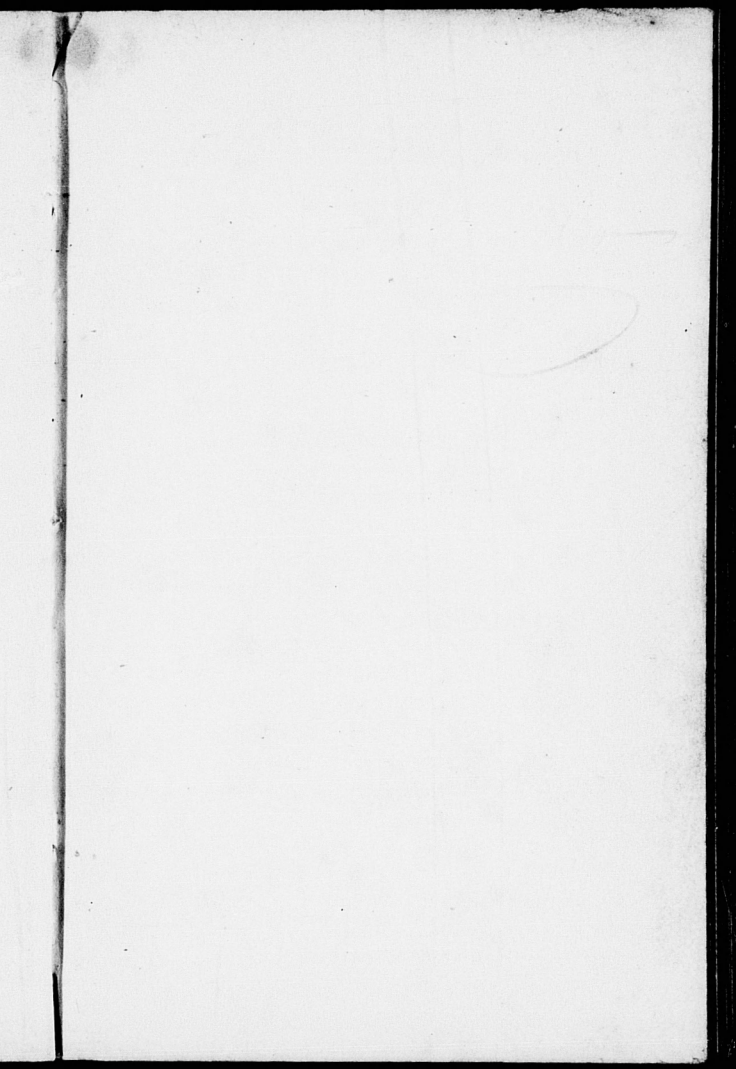
Vak 87

32

GEBEDEN EN GEZANGEN

2

TEN DIENSTE DER

Goudasche Proessie

NAAR

Hevelaar.

Druk van H. GOORISSEN, te Gouda.

1879.

Voor rekening van het Broederschap.

BIBLIONV.
WICHENS

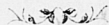
KERKELIJKE GOEDKEURING.

IMPRIMATUR.

Hagae Comitibus,
die 14 Maji 1879.

J. J. RIOCHE,
Libr. Censor.

bo
m
ve
za
ke
sc
ge
be
m

Aan de godvruchtige Pelgrims.

Bij deze nieuwe uitgave van uw Pelgrimsboekje zijn sommige Liederén, welke gij niet meer gebruiktet, weggelaten en door andere vervangen, die én om den inhoud én om de zangwijze verlangd werden. Ook zijn er enkele bijgekomen. Hierdoor is er eenig verschil in de bladzijden van dezen en den vorigen druk van 1862. Het zal dus, om de bezitters der vroegere uitgaaf, noodig zijn, dat men voortaan de gebleven Liederén niet aan-

wijze met hunne bladzijde, maar met hun nummer; bijv.: Lied 3, of 5 of 29, enz. Dan vinden allen hetzelfde Lied en kunnen het gelijkelijk medezingen.

Gebruikt dan, waarde Pelgrims! deze nieuwe en vermeerderde uitgave met veel geestelijke vrucht, en gelieft ook mij, in leven en sterven, bij onze goede Moeder te gedenken.

W. — St. Josefs Beschermfeest,
4 Mei 1879.

P. v. d. P.,

Pr.

28
af
zul
ten
nin
gev
ben
ove
nen
aan
7
op
(Ma
Bro
ben
T
en
ring
opn
geb
ker
ZEV

VERLEENDE AFLATEN.

Zijne Heiligheid Paus Clemens XIV heeft op den 28 November 1769 aan dit Broederschap de volgende aflaten verleend:

Ten eerste. Alle Roomsch Katholieke geloovigen zullen op den dag hunner inschrijving, zoo zij biechten, communiceren en bidden naar de gewone meening Zijner Heiligheid, verdienen VOLLEN AFLAAT.

Ten tweede. De Broeders en Zusters, die, in gevaar van sterven, gebiecht en gecommuniceerd hebben; of, dit niet kunnende, met een oprecht berouw over hunne zonden, met den mond, of, dit niet kunnende, met het hart den Allerheiligsten Naam Jesus aanroepen, zullen verdienen VOLLEN AFLAAT.

Ten derde. Aan alle Broeders en Zusters, die op den voornaamsten feestdag van dit Broederschap (Maria-Geboorte) gebiecht, gecommuniceerd en in de Broederschaps-kerk tot vermeld einde gebeden hebben, wordt verleend VOLLE AFLAAT.

Ten vierde. Wordt verleend aan de Broeders en Zusters, die op de feestdagen van Maria-Zuivering, den H. Joannes den Dooper, Maria-Tenhemelopneming, en op den laatsten zondag van September gebiecht, gecommuniceerd, en in de Broederschaps-kerk, als boven, gebeden hebben, een aflat van ZEVEN JAREN en ZOOVEEL QUADRAGENEN.

Ten vijfde. Zoo dikwijls de Broeders of Zusters in de Broederschaps-kerk te zamen de H. Mis, of andere kerkelijke diensten bijwonen, of bijeenkomen om eenig goed werk te doen, of de gewone of buitengewone processïen bijwonen, verdienen zij voor elke hier genoemde oefening ZESTIG DAGEN afaat.

Ten zesde. Zoo een lid van dit Broederschap bij de begrafenis van een overledene godvruchtig tegenwoordig is, of het H. Sakrament naar een zieke vergezelt, of, hierin belet, knielende één Onze Vader en Wees gegroet voor den zieke bidt, verdient hij ZESTIG DAGEN afaat.

Ten zevende. Broeders of Zusters, eenig werk van barmhartigheid verrichtende, als: arme vreemdelingen herbergen, of met aalmoezen bijstaan; zieken bezoeken en hen in hun lijden troosten; onwetenden Gods geboden en wat ter zaligheid noodig is leeren; vrede maken met zijne vijanden, of de liefde en vrede tusschen verwijderden herstellen, — verdienen voor elk dier werken ZESTIG DAGEN afaat.

Ten achtste. Wordt verleend aan de Broeders en Zusters, die vijfmaal het Onze Vader en Wees gegroet voor de zielen der afgestorvene Broeders of Zusters bidden, of die eenig geestelijk of ligchamelijk werk van barmhartigheid doen, ZESTIG DAGEN afaat.

Eindelijk heeft dezelfde Paus Clemens XIV verleend, dat bovengenoemde afaaten ook aan de geloovige zielen in het vagevuur kunnen toegevoegd worden.

Z
naar
Pasc
E
was,
naar
E
wede
salen

1)
Mgr.
titel v
te Am
vermee
vaderla

ONDERRIGT VOOR PELGRIMS,

OM HUNNE BEDEVAART MET DE MEESTE VRUCHT TE DOEN. 1)

LES UIT HET H. EVANGELIE NAAR LUCAS.

HOOFDSTUK II, VAN VS. 41 TOT 51.

Zijne ouders (van Jesus) gingen alle jaren naar Jerusalem, op den plegtigen dag van Paschen.

En toen hij twaalf jaren oud geworden was, en zij volgens de gewoonte van het feest naar Jerusalem opgegaan waren,

En toen zij, na den afloop der dagen, wederkeerden, bleef het kind Jesus te Jerusalem, en zijne ouders wisten het niet.

---

1) Wijlen zijne Doorl. Hoogw. de bisschop van Haarlem, Mgr. Franc. Jac. van Vree, heeft dit onderrigt, onder den titel van *Pelgrimsboekje* uitgegeven, toen hij in 1838 kapellaan te Amersfoort was. Het is later door Z. D. H. herzien en vermeerderd; en zóó wordt het nu den vromen Pelgrims in ons vaderland aangeboden.

Doch zij, meenende dat hij onder het gezelschap was, trokken eene dagreize voort, en zochten hem onder de bloedverwanten en bekenden.

En hem niet vindende, keerden zij terug naar Jerusalem, om hem te zoeken.

En het geschiedde, dat zij hem na drie dagen vonden zitten in den tempel te midden der leeraren, hen hoorende en vragende.

En allen, die hem hoorden, werden verbaasd over zijne wijsheid en over zijne antwoorden.

En zij, hem ziende, stonden verwonderd; en zijne moeder zeide tot hem: Zoon, waarom hebt gij zoo met ons gedaan? Zie, uw vader en ik zochten u met smart.

En hij zeide tot hen: waarom zocht gij mij? wist gij niet, dat ik met de zaken mijns Vaders bezig moet zijn?

En zij verstonden het woord niet, dat hij tot hen sprak.

En hij vertrok met hen, en kwam te Nazareth, en hij was hun onderdanig. En zijne moeder bewaarde al deze woorden in haar hart.

nin
Pas
kle
al
vo
ma
uit
des
den
den
her
in
geb
ver
me
nar
wor
is
Ma
heb
was
alle
offe

Het vertrek ter bedevaart.

Toen, in het jaar 12 der Christelijke tijdrekening, het den Joden ter viering voorgeschreven Paaschfeest naderde, was er te Nazareth, eene kleine stad van Galilea, een huisgezin, waarvan al de leden zich tot de reis naar Jerusalem voorbereidden. Dit huisgezin, klein in getal, maar groot in waarde der personen, bestond uit eenen man, uit eene Maagd, de bruid des mans, en uit eenen twaalfjarigen jongeling, den Zoon der Maagd. Men weet, dat God den Joden bevolen had, dat de mannen onder hen jaarlijks met het Paaschfeest te Jerusalem in den tempel zouden verschijnen. Hoewel dit gebod de vrouwen en de kinderen niet betrof, verzuimde echter de Maagd van Nazareth nimmer de godvruchtige reis te doen, en nu althans nam zij haren Zoon, die twaalf jaren oud geworden was, naar Sion's tempel mede. Het is niet te verwonderen, dat deze godvruchtige Maagd, schoon geene zoodanige verpligting hebbende, deze reis deed. Te Jerusalem toch, was de eenige tempel des waren Gods; daar alleen werden den Heer en Vader des heelals offeranden opgedragen; daar vierden de Priesters

en Levieten, met de luisterrijkste plegtigheden, de dienst des Opperheers; daar zongen Israël's kinderen de verrukkelijke liederen van Sion; daar werd ieders gemoed met godvruchtige aandoeningen vervuld, en de ziel, boven het stoffelijke verheven, en zich verdiepende in de beschouwing der geloofswaarheden en in de herdenking der heilsbeloften, smaakte *in's Heeren voorhoven meer genoeg en op éénen dag, dan zij op duizend had kunnen smaken in de paleizen der Koningen* ¹⁾; inderdaad, redenen genoeg voor een godvruchtig hart, om in bedevaart naar Jerusalem te reizen.

Het gebruik van bedevaarten te doen, is dus zeer oud; en, zoo men de reis der Joodsche mannen naar het heilig oord al geene bedevaart wil noemen, omdat deze door God bevolen was, zal men toch aan de reis onzer Maagd dien naam niet kunnen weigeren; want zij ondernam die geheel uit eigene keuze.

Indien nu onder de nieuwe wet, eenige plaatsen door God met bijzondere gunsten vereerd worden, bijv. met wonderdadige genezingen, dan kan men het den geloovigen niet ten kwade duiden, dat zij eene reis ondernemen om op die plaatsen, waar God, gelijk weleer

---

1) Ps. 83.

in den tempel te Jerusalem, zich boven andere plaatsen gunstig betoont, waar zooveel gebeden en zooveel verkregen wordt, waar de wonderen zich van tijd tot tijd herhalen, den Almagtige te gaan verheerlijken, danken en smeeken. Dan toch blijkt het, dat God deze plaats bevoorregt, gelijk Hij voorheen den tempel van Jerusalem bevoorregte. Hem de redenen van zulk doen te vragen, past den sterveling niet; maar te gelooven, dat Hij er wijze redenen voor heeft, en zijn doen te eerbiedigen, dat is pligt. Zooals dan die deugdzame Maagd naar Sion optrok, zoo mogen de Katholieken ook naar Kevelaar optrekken, alwaar, door de voorspraak der H. Maria, zoo menige gunst van den almachtigen God wonderdadig verkregen is.

Maar, zal iemand vragen, kan het voorbeeld dier Maagd iets afdoen? Dit voorbeeld doet alles af; want die Maagd is *de gezegende boven alle vrouwen* ¹⁾, de H. Maria, de Moeder Gods. Niemand zal het, geloof ik, durven wagen, deze Maagd, die *vol van genade* was, te berispen, en in dit geval des te minder, daar zij tot gezel op hare reis had haren Zoon, die de Zoon Gods is. Wij mogen het zeggen: grepen weleer Jesus en Maria den pelgrimsstaf, om

---

1) Lc. I, 28.

een bevoorregt oord te bezoeken, zoo mogen ook de dienaren van Jesus, de kinderen van Maria den staf opnemen, om te Kevelaar, waar God, op Maria's voorspraak, zijne gunsten vaak zoo mildelijk heeft uitgedeeld, hunne gebeden te gaan storten.

Geluk, Pelgrims! gij, die bedevaarten onderneemt, hebt de Moeder Gods zelve tot voorangster. Maar verlangt gij, die door haar voorbeeld tot het ondernemen der bedevaart opgewekt wordt, ook niet van haar te leeren, hoe gij de reis moet doen? Ik geloof het. Laten wij haar dan volgen.

II.

Het oogmerk.

Eer wij ons met Maria op weg begeven, mogen wij wel vragen: wat was eigenlijk haar oogmerk met die reis? En dan vinden wij, dat het blijkbaar geen ander kan geweest zijn, dan *de verheerlijking van God*. Zij ging naar eene heilige plaats, op eenen heiligen tijd, in een heilig gezelschap; want zij ging naar den tempel, in de dagen van Paschen, met Jesus, haren goddelijken Zoon, en Josef, haren heiligen Bruidegom. Zij ging zich vereenigen met

die
strooc
ter
in d
liede
duiz
God
dank
om
zend
kwa
Egy
zond
verz
de
open
met
terv
met
wat
dan
oog
hui
her
des
vo
en

die duizenden, die van alom naar Jerusalem stroomden, ten einde hunne offers den Heer ter eere op te dragen; met die duizenden, die in de heilige stad het gezang des Heeren, de liederen Sion's, kwamen aanheffen; met die duizenden, die derwaarts getogen waren, om Gods opperheerschappij te erkennen, om Hem dank te zeggen, om vergiffenis af te smeeken, om nieuwe weldaden te vragen; met die duizenden, die in het heilige Sion het paaschlam kwamen eten, de gedachtenis der verlossing uit Egypte, — voorbeelding der verlossing uit de zonden —, die daar in Gods tempel kwamen verzuchten: *Hemelen, dauwt van boven! en dat de wolken regenen den Regtvaardige: de aarde opene zich en brenge den Zaligmaker voort;* met al die duizenden ging zij zich vereenigen, terwijl zij den Regtvaardige, den Zaligmaker met zich voerde.

Wat kan dus anders, o verhevene Maagd, wat kan anders uwe bedoeling geweest zijn, dan de verheerlijking Gods? Neen, een ander oogmerk kon in uw Gode gewijd hart niet huisvesten. Gij gingt om te erkennen, dat de hemelsche eigenschappen, die u sierden, gaven des Heeren waren; gij gingt om uwen dank voor die gaven te betuigen, om de bevestiging en vermeerdering er van te smeeken; gij gingt

om, hoewel zelve, om uwen Zoon, vrij van zonde, uw offer voor de zonde te brengen; want gij gingt uw hart aanbieden tegen den dag, op welken het zwaard der droefheid het doorsteken zoude; gij gingt, o dreevige Moeder! om nogmaals te zeggen: *zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw woord* (Lc. I, 38). In het bezit van zoo groote gunsten, in het vooruitzicht van zoo groote droefheid, gingt gij nogmaals uw verheven lied zingen:

Mijne ziel verheft den Heer:

Hem, die mijn God is, wiens schepsel ik ben, Hem looft en prijst mijne ziel.

En mijn geest juicht in God mijn heil

Niet in aardschen roem, niet in tijdelijke goederen, niet in iets vergankelijks, maar in God, die mijn heil, mijn redder, mijn zaligmaker is, in God alleen verheugt zich mijn geest.

Omdat Hij op de geringheid zijner dienstmaagd heeft gezien; want zie, van nu af zullen alle geslachten mij zalig noemen.

Ja, dit verheugt mij, dit doet mij van vreugde opspringen, dat mijn God op zijne geringe dienstmaagd heeft neêrgezien, dat Hij mij, een nederig schepsel, met zijne weldaden verrijkt

heef
dat

Or
ged

om
de
Hij
stor
den
zijn

En
slac

bar
slac
me
bar

H
heer
ver

zijn
Hij
har
hu
op

heeft, mij zulke weldaden geschonken heeft, dat van nu af alle geslachten mij zalig noemen.

Omdat Hij, de magtige, groote dingen aan mij gedaan heeft; en heilig is zijn naam.

Wat ben ik van mij zelve om te juichen? om zalig genoemd te worden?... Maar omdat de Magtige mij groot gemaakt heeft, omdat Hij de wondervolste gunsten over mij uitgestort heeft, daarom zal ik zalig genoemd worden; en daarom zal ik Hem prijzen; heilig is zijn naam.

En zijne barmhartigheid is van geslachte tot geslacht dengenen, die Hem vreezen.

Heilig is de naam mijns Gods, eeuwig zijne barmhartigheid! zij duurt van geslachte tot geslacht. Straft Hij, Hij treft slechts het vermetel verzet; maar al wie Hem vreest, heeft barmhartigheid te wachten.

Hij heeft kracht geoefend door zijnen arm; Hij heeft de trotschen in de raadslagen huns harten verstrooid.

Zijn arm heeft Hij uitgestrekt, en daar bleek zijne kracht; mij, eene geringe maagd, verhief Hij wonderbaar; maar de trotschen, die in hun hart booze raadslagen smeedden, heeft Hij door hunne eigene listen verward, en hen, die zich op hunne wijsheid verlieten, verstrooid.

De magtigen heeft Hij van den troon gezet, en Hij heeft de nederigen verheven.

Hij heeft de hungerigen met goederen vervuld en de rijken ledig weggezonden.

Ziet daar de magt mijns Gods, dat Hij hen, die zich zelve magtig wanen, uit de hoogte nederstort; dat Hij die rijken, die zich van alles voorzien wanen en een walg van het hemelsche hebben, van alles ontbloot; terwijl Hij de nederigen, de geringen op den troon plaatst, en de armen, degenen die honger lijden, met zijne gaven overlaadt.

Dit is het gezang der Maagd. Schittert daarin niet de grootste eenvoudigheid des harten? Ééne gedachte is er slechts in te zien, aan die ééne zijn al de overige ondergeschikt, of liever al de overige komen voort uit die ééne: God, God alleen is in hare ziel, in haar hart, in haren mond; aan God alleen moet van alles de eer gegeven worden.

Pelgrims! leert hier, wat oogmerk u tot de bedevaart aansporen moet: namelijk de eer Gods. Gij moogt u niets anders voorstellen, dan te Kevelaar u voor God te gaan verneederen, vergiffenis van Hem af te smeeken, Hem voor zijne weldaden te danken, nieuwe weldaden voor u en de uwen (maar met onder-

werp
onde

V

betro

zorg

om

vulle

voor

stige

zij z

eeni

dezu

dere

alle

zich

kom

een

Mij

I

heb

ken

iets

kier

ver

prij

ria

hoe

werping aan zijnen wil) te vragen; en dit alles onder de bescherming en voorspraak van Maria.

Vele menschen zijn, in hunne huiselijke betrekkingen, overladen met bezigheden en zorgen; naauwelijks kunnen zij den tijd vinden om de noodzakelijkste godsdienstpligten te vervullen; altijd omringd en bezig gehouden door voorwerpen, die geest en hart voor godsdienstige indrukken minder vatbaar maken, schijnen zij zich nimmer met volhardenden ernst op het eenige noodzakelijke te kunnen toeleggen. Dat dezulken zich in het jaar eenige dagen afzonderen en eene bedevaart ondernemen, om, van alles wat hen anders verstroot, ontslagen, zich vrijelijk met God en hunne eeuwige toekomst bezig te houden: dit is een prijsbaar, een heilig oogmerk, ieder hunner kan zeggen, *Mijne ziel verheft den Heer.*

Dat anderen, die tijd en gelegenheid genoeg hebben tot godsdienstoefeningen, maar bedenkende, hoe gemakkelijk hun dit alles valt, iets meer doen willen en daartoe eene bedevaart kiezen, die met onderscheidene ontberingen en vermoeijenissen vergezeld gaat: ook dit is een prijsbaar inzicht, ook in dezer mond past Maria's woord: *Mijne ziel verheft den Heer.*

Dat wederom anderen, zich herinnerende, hoe vele goede werken zij verzuimd, hoe vele

zonden zij gepleegd hebben, in het verlangen om hunne verzuimen eenigzins in te halen, om voor hunne overtredingen te boeten, als pelgrims naar eene heilige plaats reizen: dit moet door een ieder voor eene goede bedoeling gehouden worden; want zij nemen hunne toevlugt tot 's Heeren *barmhartigheid, die is van geslachte tot geslacht dengenen, die Hem vreezen.*

Dat iemand, die eene bijzondere gunst van den Heer verlangt, om die zekerder te verkrijgen, eene bedevaart doet, mits hij zich altijd aan den goddelijken wil onderwerpe;

Dat iemand, die zich in eenen verderfelijken omgang, in eene booze gewoonte, in eene naaste gelegenheid tot zonde gewikkeld ziet, den pelgrimsstaf opneemt, om door dit middel die gevaren te ontworstelen, dat kwaad uit te roeijen:

Dit alles moet geprezen, moet deugdzaam, moet heilig genoemd worden. Die zoo doen, *verheffen den Heer.*

Dat men, met deze of dergelijke oogmerken beziel, eene bedevaart kiest naar eene plaats, waar de H. Maria voornamelijk geëerd wordt: dit verdient goedkeuring. Aan haar toch *heeft Hij, die magtig is, groote dingen gedaan. Zijn Naam is heilig, en zijne barmhartigheid van geslachte tot geslacht.*

Ma
Wa
bare
wanne
reize
de be
werk
noem
W
togg
houd
En
geme
door
vang
wanne
pelgr
hij
beke
zoud
een
hem
vers
N
volg
min
geer
ken

Maar:

Wanneer bij de opgenoemde of andere prijsbare oogmerken zich eenig onedel inzicht voegt; wanneer bijv. nieuwsgierigheid zoowel tot de reize aanspoort als godsvrucht: dan zoude ik de bedoeling niet meer zoo gaaf heilig, en het werk niet zonder voorbehouding verdienstelijk noemen;

Wanneer men van de bedevaart eenen lusttocht maakt, dan zoude ik ze voor schadelijk houden;

En wanneer iemand, die in zijne eigene gemeente aan zijne pligten te kort schiet, die door zijnen gewonen biechtvader van het ontvangen der H. Sakramenten geweerd wordt, wanneer zulk een den uitwendigen schijn van pelgrim aanneemt, om van priesters, bij welke hij niet bekend is en aan welke hij zich niet bekend maakt, de Sakramenten te rooven, dan zoude ik zeggen, dat hij een zeer onheilig, een zeer verfoeijelijk oogmerk heeft; ik plaats hem bij degenen, die God in hunne raadslagen verstroot.

Neen, wie, gelijk Maria, reizen wil, wie volgens haar voorbeeld en onder hare bescherming eene bedevaart wil doen, die mag zich geene onverschillige, veel min slechte oogmerken voorstellen; verheerlijking van God, en

bevordering van 's pelgrims zaligheid, moet zijne eenige beweegreden zijn.

III.

De reis en het verblijf.

Wij weten nu, waarheen Maria reisde en waarom zij daar heen reisde. Nu zullen de Pelgrims zekerlijk ook verlangen te weten, hoe zij zich op den togt gedroeg, en wat zij te Jerusalem deed.

Hoe zij zich op den togt gedroeg, kan men reeds daaruit genoeg opmaken, dat zij reisde in het gezelschap van Jesus! Wat toch kan onder het geleide van Jesus gevonden worden, dat niet zedig, ordelijk, ingetogen, heilig is?... O Pelgrims! gij ook moet in het gezelschap van Jesus reizen, gij moet iedere schrede zoo zetten, iederen oogslag zoo wenden, ieder woord zoo spreken, alsof Jesus aan uwe zijde ging. En al ziet gij Hem niet, Hij is echter bij u; want Hij heeft gezegd: *waar er twee of drie in mijnen naam vergaderd zijn, daar ben Ik in hun midden.*

Wilt gij meer in bijzonderheden het gedrag van Maria op hare bedevaart kennen, zien wij dan hetgeen de groote Ambrosius van de handelwijze, die zij immer in acht nam, gezegd

heeft. „Van haar moogt gij regels voor uw gedrag nemen, daar de onderwijzingen der deugd, in haar als in een voorbeeld uitgedrukt, u toonen, wat gij verbeteren, wat gij vlugten, wat gij behouden moet. Zij was van harte nederig, ernstig in hare woorden.... Zij was spaarzaam in het spreken, ijverig om te leeren.... Zij was gewoon niemand te beleedigen, voor bejaarden op te staan, hare gelijken niet te benijden, de grootspraak te vlugten.... Wanneer toonde zij walging van minderen? Wanneer lachte zij om den zwakke? Wanneer vermeed zij den arme?... Niets terugstootends was in hare oogen, niets onbedachts in hare woorden, niets onzedigs in hare handelingen. Hare gebaarden waren niet geweldig, haar gang was niet wild, haar geluid niet schaterend: maar de houding zelve des ligchaams was het beeld harer ziel, de uiterlijke voorstelling van hare deugd.” En ik mag hier bijvoegen uit het Hooglied van Salomon: *Langs den weg heeft Maria eenen geur verspreid als kaneel en welriekende balsem; zij gaf eenen aangenamen geur van zich, als uitgelezene mirre.* Den ganschen weg over verspreidde haar voorbeeld op allen, die omtrent haar waren, eenen godsdienstigen indruk, gelijk welriekende specerijen eenen aangenamen geur doen ontwaren.

En hoe gedroeg zij zich wel, toen zij te Jerusalem was? Toen zij den tempel bezocht? dien tempel, in welken een grijs Profeet haar gezegd had: *het zwaard van droefheid zal u door het harte gaan?* ¹⁾

O men kan het zich voorstellen, als men Maria's godsvrucht een weinig kent. Daar, in de heilige stad, *vond zij hare rust; daar was zij als een rozestruik te Jericho, als een schoone olijf op de velden, als een plataan langs het water* ²⁾; *daar zat zij in de schaduw desgenen naar wien zij verlangd had* ³⁾; *daar speelde zij voor hem in de heilige plaats, en het was haar vermaak in het midden van Gods dienaren te zijn* ⁴⁾. Reeds bij het ontdekken der tempeltinnen had zij uitgeroepen: *Ik ben verheugd over hetgene mij gezegd is: wij zullen in het huis des Heeren gaan* ⁵⁾; en toen hare voeten in Jerusalems voorhoven stonden, bad zij met vertrouwen: *De Heer zal niet toelaten, dat de roede der zondaren op het lot der regtvaardigen blijve drukken* ⁶⁾.

Dit is het voorbeeld, dat de Pelgrims moeten navolgen.

En gij, die den jaarlijkschen togt naar Kevelaar mede doet, ziet, hoe gemakkelijk het

1) Lc. II.

4) Spreuk. VIII.

2) Eccli XXIV.

5) Ps. 121.

3) Hoogl. II.

6) Ps. 124.

u is, naar het voorbeeld van Maria te handelen, vooral van het oogenblik, waarop men zich tot den optogt vereenigt, om in orde van processie voort te trekken.

De banier der Christenen, het Kruis, wordt ontsluiterd, en toont den verzamelden, wat weg zij te houden hebben; de vanen waarop de afbeeldingen der Moeder Gods en van de Beschermheiligen der verschillende gemeenten prijken, volgen de kruisbanier, en doen in de menigte het vooruitzicht ontstaan op het verwerven der gunsten, die zij door Maria's voorspraak verlangen; op het voorbeeld der geleiders neemt men den rozekrans ter hand, en de talrijke verzameling verrigt met luider stemme dat eenvoudige maar tevens verhevene gebed, namelijk: zij groet Maria, zij herhaalt hare groeten, en al die groeten zijn zoo vele rozen, die haar ter eere tot kransen gevlochten of langs den weg gestrooid worden; liederen, die de teederste godsvrucht en het kinderlijkste vertrouwen op de voorspraak van Maria ademen, worden door de talrijke schare gezongen en wisselen het gebed af; van tijd tot tijd trekt men eene kerk binnen, waar Hij, dien men aan 't kruis afgebeeld ziet, en dien men in zijne Moeder eeren wil, zelf gevonden wordt, en terwijl men Hem aanbidt, zegent Hij, in

zijn Sakrament door de handen des Priesters opgeheven, de nederknielende pelgrims. Komt men in eene plaats, waar men voornemens is wat langer te beiden, dan stijgt een dienaar des Heeren den kansel op, en houdt eene tot vertrouwen en bekeering opwekkende leerrede; vervolgens begeeft hij zich, met eenige ambtgenooten, in den biechtstoel, waar zij, als uitdeelaers van Gods Geheimenissen, den boetvaardigen zondaar de ontbinding zijner overtredingen geven. In den morgenstond wordt het heilig Offer opgedragen en is het brood der Engelen bereid om degenen, die er naar hongeren, te spijzen. Eindelijk nadert men het heilig oord, waarheen de bedevaart zich rigt. Naauwelijks heeft men de torenspitsen in 't verschiep ontdekt, of vreugde glinstert op het gelaat der pelgrims. „Daar,” zeggen zij dan, „daar beidt ons onze teedere Moeder, die met al onze kwalen medelijden heeft, onze magtige Moeder, die voor ons bij haren goddelijken Zoon alles verkrijgen kan.” De plaats zeive binnengetrokken zijnde, kan men zijne godsvrucht vrijelijk voldoen. Voor het wonderbeeld van haar, op wier voorpraak de Heer hier zoo menig wonder werkte, kan men zijne vurigste wenschen uitstorten, kan men den boezem ledigen van alle kwellingen, die hij

beslot
tot i
den,
opwaa
den h
die J
verhe
sonen
heden
hunn
in ee
ren i
brand
welke
gepla
verga
Heer
wijn
der
smet
der
goed
Z
hoe
opwe
ring
voor
geze

besloten hield. Alles stemt nu het gemoed tot ijver. Ginds zijn het groepen van biddenden, die gemeenschappelijk hunne smeekingen opwaarts zenden en als met vereende krachten den hemel bestormen; hier zijn het zingenden, die Jesus en zijne Moeder in hunne liederen verheerlijken; daar ziet men afgezonderde personen, die in stille aandacht de heilige waarheden overwegen, of in zwijgenden weemoed hunne zonden beweenen. Nu gaat men bidden in eene kapel, dan gaat men Gods woord hooren in een ander bedehuis. Men trekt met brandende waskaarsen naar eene hoogte, op welke, gelijk op den Calvarieberg, een kruis geplaatst is, en van welke een Priester tot de vergaderde menigte spreekt over het lijden des Heeren en dat zijner lieve Moeder. Middelerwijl beijvert men zich, om in de vierschaar der boetvaardigheid het geweten van de laatste smet te reinigen, en eene algemeene Communie der bedevaartgangers bevestigt in hen al de goede voornemens, die zij gemaakt hebben.

Zoodanig is de loop der pelgrimsreize. O hoe vele hulpmiddelen tot aandacht! Hoe vele opwekkingen tot godsvrucht! hoe vele aansporingen tot ijver! Gelukkig zij, die, naar het voorbeeld hunner H. Moeder, steeds in het gezelschap van Jesus reizen, en ter heiliger

stede door Maria tot Jesus, door Jesus tot den Vader gaan. Aan hen *doet God groote dingen*; hen ontvangt en koestert en kweekt die *barmhartigheid, die blijft van geslachte tot geslacht.*

IV.

De terugreize.

Pelgrims! opent uwe ooren, verneemt de geschiedenis der terugreis van Maria. Ook deze zal nog menige leering opleveren.

Nog vol van de heilige gedachten, die de tempel en de offers haar hadden ingeboezemd, verliet zij Jerusalem. Maar toen des avonds de Pelgrims zich ieder bij zijne familie voegden, verscheen Jesus niet. Maria en haar Bruidegom Josef zochten Hem bij hunne verwanten en bekenden, maar konden Hem nergens vinden. Wij zouden der ouderlijke zorg van Maria en Josef te kort doen, indien wij de onwetendheid van hetgeen Jesus wedervaren was hun tot schuld rekenden. Beiden wisten, dat Jesus een goddelijk kind was, beiden waren dus zeker, dat, wat Hij ook doen mogt, het altijd volgens de wetten der wijsheid zijn zoude. Uit hoogere inzigten nu had het goddelijk Kind zich aan hun oog onttrokken, en hen, terwijl zij

niet de minste vrees koesterden, laten wegreizen.

Pelgrims! opent uwe ooren, verneemt de les die in deze gebeurtenis voor u gelegen is.

Maria, van de bedevaart huiswaarts keerende, verloor Jesus, doch zonder hare schuld; o Pelgrims! beijvert u om Hem niet te verliezen door uwe schuld. Eene doodzonde berooft u van Hem; Pelgrims! vlugt, vlugt de doodzonde! Hoe treurig zoude het niet zijn, indien gij, na met het heiligste oogmerk, met de meeste godsvrucht uwe bedevaart gedaan te hebben, spoedig wederom van uwen Verlosser verwijderd werdt? Met welke oogen zoude die teedere Moeder, die zoo vele gunsten voor u afbad, u dan aanzien? Welke smart, indien zij er nog vatbaar voor ware, zou uwe onstandvastigheid haar veroorzaken? En welke schade voor u zelven!... Verloren waren dan die vruchten, welke gij met zooveel zweet en arbeid verzameld hebt; verloren de verdiensten, die gij verkregen hebt; verloren de genaden, waarmede gij verrijkt zijt. God beware iederen Pelgrim voor dit ongeluk! Doch zoo het iemand overkomen mogt, dat hij niet wanhope.

Pelgrims! opent uwe ooren, verneemt de geschiedenis van Maria's terugreize.

Toen de H. Maria Jesus verloren had, ving zij aanstonds aan, Hem te zoeken.

Maria rigtte hare schreden naar den tempel, en daar vond zij haren Jesus terug, gezeten onder de leeraren.

Pelgrims! zoo gij ooit Jesus verliest, begeeft u naar den tempel; daar is Hij nog in het midden zijner dienaren, welke Hij belast heeft u te helpen om Hem weder te vinden. Grijpt daar, gelijk de schipbreukeling, de plank, waarmede gij u redden kunt; zuivert uw geweten in het Sakrament van boetvaardigheid, en gij zult Jesus wedervinden; want Hij verbergt zijn aanschijn niet voor degenen, die Hem zoeken.

Pelgrims! luistert nog.

Ook in een anderen zin dan die u nu verklaard is, kunt gij Jesus verliezen; of wel geheel zonder uwe schuld, wanneer Hij uit eigene beweging zich aan u onttrekt, gelijk Hij zich te Jerusalem aan het oog zijner Moeder onttrok; of min of meer met uwe schuld, wanneer gij aan de indrukken van het aardsche, aan de vorderingen der zinnelijkheid, aan het zelfbehagen der eigenliefde, weêr eenigen voet geeft in uw hart. Dan is er wel geen scheidsmuur opgetrokken tusschen u en Hem, gelijk dit door de doodzonde geschiedt; maar gij mist toch de liefelijke uitwerkselen zijner tegenwoordigheid:

Hij
Hem
doe
gem
heie
die
Ber
hou
te
tro
ver
die
als
dar
he
ge
Hi
we
lat
ga
of
u
bi
vo
w
va
n
H

Hij antwoordt u niet, als ge in het gebed tot Hem spreekt, en de lust om tot hem te spreken dooft in u uit; koude is in 't hart, in het gemoed dorheid, verstrooiing en gedachteloosheid zijn in den geest. O hoe smartelijk is die toestand! Veel verschilt het wel, of uw Beminde uit eigen beweging zich verscholen houdt, ten einde het verlangen in uwe liefde te prikkelen, dan of Hij u voor kleine ongetrouweden straffen wil; maar wie zal ooit durven zeggen: ik heb die verwijdering niet verdiend? In ieder geval, Pelgrims! moet gij, als Maria, den verlorene wederzoeken. En hoe dan? door nederige erkenning uwer onwaardigheid, door vurig wenschen en smeeken, door geduldig verbeiden van het oogenblik, waarop Hij goed zal vinden u zijn zaligend aanschijn weêr te toonen. Wacht u wel van iets na te laten waarvan gij weet dat het Hem behaagt; gaat naar den tempel en vraagt zijne priesters, of zij u op zijn spoor kunnen helpen; wendt u tot zijne Moeder, opdat zij Hem voor u verbidde; bereidt uw hart in het vertrouwelijk vooruitzigt, dat Hij met al zijne liefelijkheid weder zal komen; neemt deel aan den feestdich van zijn Ligchaam en Bloed; en toeft Hij dan nog, zoo bedenkt, dat ook Maria en Josef Hem lang al weenende moesten zoeken, en

dat zij daarenboven, toen zij Hem tot hunne onuitsprekelijke vreugde gevonden hadden, niet eens met vleijende liefkozingen ontvangen werden. Maar ziet, na die verwijdering ging de Dierbare met hen naar Nazareth, en bleef bij hen. Volhardt dan, Pelgrims! in uw zoeken, in uw smeeken, en weldra zal Hij zeggen: zie mij hier! dan zal *uwe ziel den Heer verheffen, en uw geest zal juichen in God, uw heil*. Dan zult gij zeggen: *Ik heb Hem gevonden, den Beminde mijner ziel; ik heb Hem vastgegrepen, en ik zal Hem niet meer loslaten*.

V.

Besluit.

Zoo leerde u Maria bedevaart houden, en opdat gij daarin haar voorbeeld zoudt volgen, o Pelgrims! zoo zij u nog dit herinnerd. Maria *bewaarde al deze woorden in haar hart*. Bewaart gij ook het nu gelezene in uw hart, dat is, outhoudt, overweegt, omhelst het, en dan moogt ge hopen, dat gij, onder hare voorspraak, het ook beoefenen zult.

En gij die ooit op die wijze eene bedevaart gedaan hebt, verheugt u; want gij hebt eene zaak gedaan, die Gode welbehagelijk en u zelven

voordeelig is; gij hebt het voorbeeld gevolgd uwer Moeder, die in bedevaart naar Jerusalem ging; gij hebt ook voorzeker door hare voorpraak gunsten verkregen, die u dierbaar zijn moeten. Hebt gij misschien niet juist datgene verkregen, wat gij wenschet, zoo moogt ge u echter overtuigd houden, dat gij iets anders, hetwelk u nog voordeeliger is, verworven hebt; want gelijk God nooit te vergeefs gebeden wordt, zoo wordt ook Maria's voorspraak nooit te vergeefs ingeroepen.

Maar, Pelgrims! nog een woord, en dat zich zelfs verder dan tot u uitstrekt. Gij moet Maria niet slechts op uwe bedevaart, maar altijd tot voorbeeld en tot hulp hebben. Ons leven hier op aarde is niet anders dan een pelgrimschap. Pelgrim beteekent *vreemdeling*, en de bedevaartganger wordt zoo genoemd, omdat hij in het oord, waar hij te bedevaart gaat, gewonelijk een vreemdeling is. En wij zijn hier op aarde ook vreemdelingen, die naar ons vaderland reizen. Helaas! wie gevoelt niet de ongemakken zijns vreemdelingschaps? Wie kan het zonder tranen ten einde brengen? En wie, 'tgeen de grootste van al de rampen is, wie ziet zich niet omringd van gevaren, in welke hij vreezen moet om te komen? gevaren, die zijne behoudene aankomst in het

hemelsche vaderland bedreigen; gevaren, die hij vaak niet ontwijken kan, omdat hij ze maar al te dikwijls in zijn eigen binnenste medevoert. Ach! ons hart ontvlamt zoo ligtelijk, en wee dengene, die de noodlottige vonken niet weet of niet zorgt af te leiden!... Ter gewenschte plaatse zullen wij echter aanlanden, als wij Maria steeds tot voorbeeld en tot helpster nemen. „Zij,” zegt de H. Bernardus, „zij wijke nooit van uwe lippen, nooit van uw hart, en, om het genot van hare voorspraak te hebben, zoo verlaat nooit het voorbeeld van haren wandel. Haar volgende, verdwaalt gij niet,... haar voor oogen hebbend, mist gij niet,... hare gunst genietende, bereikt gij de plaats uwer bestemming.”

Christelijke Pelgrims, die dit leest! ik bid God, door de voorspraak zijner lieve Moeder, dat Hij u naar het vaderland geleide; en gij, als gij uwe godvruchtige gebeden tot de H. Moeder opzendt, gedenkt dan uwen armen medepelgrim, die deze regelen voor u geschreven heeft.¹⁾

1) Men gelieve wijlen den Hoogw. schrijver, die in zijn leven het gebed der vrome pelgrims vroeg, nu bij zijn helaas! te vroegtijdig verscheiden te gedenken.

GEBEDEN.

Reisgebeden.

Antiph. Op den weg des vredes.

LOFZANG VAN ZACHARIAS.

Gezegend zij de Heer, de God van Israël, want Hij heeft zijn volk bezocht en er verlossing voor gewerkt;

En Hij heeft eenen hoorn van heil ons opgericht in het huis van David, zijnen dienstknecht.

Gelijk Hij gesproken heeft door den mond zijner heilige aloude Profeten:

Redding van onze vijanden, en uit de hand van allen, die ons haten;

Om barmhartigheid te doen aan onze vaders, en gedachtig te wezen aan zijn heilig verbond;

Aan den eed, dien Hij zwoer aan Abraham, onzen vader, dat Hij ons zoude geven,

Dat wij, uit de hand onzer vijanden verlost, Hem zonder vreeze dienen,

In heiligheid en gerechtigheid voor zijn aanschijn, al onze dagen.

En, Gij, Kind! een Profeet des Allerhoogsten zult gij genoemd worden: want gij zult

voor het aangezicht des Heeren voorafgaan, om zijne wegen te bereiden;

Om aan zijn volk kennis des heils te geven ter vergiffenis hunner zonden,

Door de grondelooze barmhartigheid van onzen God; door welke Hij ons bezocht heeft, de Opgang uit den hooge,

Om te verlichten degenen, die in duisternis gezeten zijn en in schaduwe des doods; ten einde onze voeten te rigten op den weg des vredes.

Glorie zij den Vader, en den Zoon, en den H. Geest; gelijk het was in den beginne, en nu, en altijd, en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Op den weg des vredes en des voorspoeds geleide ons de almachtige en barmhartige Heer; de Engel Raphael vergezelle ons op den weg, opdat wij in gezondheid, vrede en vreugde ten onzent wederkeeren.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Onze Vader, enz.

v. Maak uwe dienaars zalig;

A. Mijn God, die in U hopen.

v. Zend ons hulp uit uw heiligdom,

- A. En uit Sion bescherm ons.
 v. Heer, wees ons een sterke toren,
 A. Tegen onze vijanden.
 v. Laat de vijand niets tegen ons vermogen ;
 A. En laat de zoon der boosheid ons geen
 nadeel toebrengen.
 v. Gezegend zij de Heer ten allen tijde.
 A. De God onzes heils geve ons eene voor-
 spoedige reis.
 v. Heer, toon ons uwe wegen,
 A. En leer ons uwe paden kennen.
 v. Ach of onze wegen bestuurd wierden,
 A. Om te bewaren uwe gerechtigheid.
 v. De kromme wegen zullen regt worden,
 A. En de oneffen wegen zullen effen worden.
 v. God heeft zijnen Engelen bevolen,
 A. Dat zij u bewaren zouden in al uwe
 wegen.
 v. Heer, verhoor ons gebed.
 A. En ons geroep kome tot U.

LAAT ONS BIDDEN.

God, die de kinderen van Israël droogvoets door het midden der zee hebt doen gaan, en aan de drie Wijzen door eene ster den weg tot U hebt aangewezen: geef ons, smeeken wij U, eene voorspoedige reize, opdat wij onder

het geleide van uwen H. Engel op de plaats, waarheen wij ons begeven, en eindelijk in de haven der eeuwige zaligheid gelukkig mogen aankomen.

God, die uwen dienaar Abraham uit het land des ongeloofs en der boosheid hebt teruggevoerd en hem op al de wegen zijner vreemdelingschap ongedeerd bewaard hebt; wij bidden U, dat gij U gewaardigt, ons uwe dienaren te behoeden. Wees voor ons, Heer, bij de reisvaardigheid eene bemoediging, op den weg eene vertroosting, in hitte eene beschaduwing, in regen en koude eene bedekking, in tegenspoed een steun, in glibberigheid een staf; opdat wij onder uw geleide voorspoedig aankomen op de plaats, waarheen wij ons begeven, en daarna behouden ten onzent wederkeeren.

Wij bidden U, Heer, verhoor onze smee-kingen, en bestier den weg uwer dienaren in den voorspoed uws heils; opdat wij bij al de wisselingen van weg en leven altoos door uwe hulp beschermd worden.

Geef ons, bidden wij, almachtige God, dat uw gezin den weg des heils bewandele en de vermaningen van den voorlooper, den H. Johannes volgende, rustig moge komen tot Den-gene wien hij verkondigd heeft, onzen Heer Jesus Christus, uwen Zoon, die met U leeft

en heerscht in de eenheid des H. Geestes, God in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

v. Laat ons in vrede voortgaan.

A. In den naam des Heeren. Amen.

Gebed tot Maria, voor de levende leden van het Broederschap.

O allergeoedertierenste Moeder, die met welgevallen nederziet op onze ootmoedige pogingen, gewaardig u de hulde te ontvangen, welke wij, in den geest van liefde vereenigd, aan den voet van uwen troon brengen. Neem ons Broederschap in uwe weldadige bescherming, en laat onze broeders en zusters den invloed van uwe bescherming ondervinden. Laat ons door u toegang hebben tot den Zoon, o Gezegende! die genade gevonden hebt, en de Moeder van het leven en van de zaligheid zijt; opdat Hij ons door u ontvange, die door u aan ons gegeven is. Uwe volmaaktheid verschoone bij Hem de schuld van ons bederf; en uwe ootmoedigheid, aan God zoo aange-naam, verwerve vergiffenis voor onze ijdelheid en hoovaardigheid. Dat toch uwe overgrootte liefde bedekke de menigte onzer zonden, en dat uwe verhevene vruchtbaarheid ons aanbrengende de vruchtbaarheid van verdiensten.

O onze Meesteresse, onze Middelaresse, onze Voorsprekeresse! beveel ons aan uwen Zoon, verzoen ons met uwen Zoon, vertoon ons aan uwen Zoon. Maak, o gezegende Maagd, door de genade die gij hebt gevonden, door het voorregt dat u is gegeven, door de barmhartigheid die gij hebt genoten, dat Jesus, uw Zoon, onze Heer, ons door uwe tusschenspraak, aan zijne zaligheid en glorie deelachtig make, gelijk Hij door u onze krankheid en ellende heeft aangenomen. Amen.

Gebed voor de afgestorvene leden van het Broederschap.

Barmhartige Vader van al uwe kinderen, die in den hemel, op de aarde en onder de aarde zijn, ik bid U voor mijne broeders en zusters, die in het geloof aan uwe vaderlijke liefde ontslapen zijn, en nog niet de volle vruchten huns geloofs genieten. Ik weet, o God, dat al uwe daden wijsheid zijn, maar Gij zult toch ook mijne bede niet versmaden; ik mag bidden voor hen die in uwe liefde deze aarde verlaten hebben; Gij zijt nog hun Vader, zij zijn nog uwe kinderen; vrijgekocht door het bloed van uwen Zoon, bezielt hen

het
der,
ontf
nigin
lang
de v

I
gro
en
ik
een
ten
hev
del
onv
alle
gij
Ve
gel
vo
we

het verlangen om zalig te worden. Ach, Vader, ik smeek U bij uwen naam van Vader, ontferm U over die lijdende zielen, laat hare reiniging kortstondig zijn; vervul haar vurig verlangen naar uw aanschijn: dit bidden wij U om de verdiensten van J. C., uwen Zoon. Amen.

**Smeekgebed tot de Allerheiligste
Maagd Maria,
Koningin aller Heiligen.**

Voor haar beeld te Keveilaar.

Ik N., armste en onwaardigste mensch, en grootste zondaar, neem mijne toevlugt tot u, en met een kinderlijk en vast vertrouwen, buig ik mijne zondige knieën voor uw H. Beeld met een genegen harte en bedrukt gemoed, zuchtende, weenende en biddende, dat gij, o verhevenste, nogtans ootmoedige Vrouwe en medelijdendste liefste Moeder, mij ellendigste en onwaardigste, op dit uur en oogenblik in mijne allergrootste benaauwdheid wilt verhooren; dat gij mij wilt wezen tot eene allerkrachtigste Verzoeneresse bij God den Vader, wiens allergeliefdste Dochter gij zijt, tot de gewenschte voorspreekster bij God den Zoon, die u niets weigert, want gij zijt zijne welgevalligste Moe-

der, en tot eene hulpverwerfster bij God den H. Geest, want gij zijt zijne waardigste Bruid.

Dat gij, o verhevenste, uit de hoogte des hemels, met een meêdoogend oog wilt aanschouwen, niet mijne zonden maar benaauwdheid, niet mijne verdiende straffe, maar behoefte, niet mijne onwaardigheid, maar uiterste bedruktheid. Dat gij wilt behouden door uwe sterke hulp, die anders zou verloren gaan. Dat gij wilt ondersteunen, die anders moet vallen. Dat gij wilt vertroosten, die, van ieder verlaten, anders zoude wanhopen.

Ach, teederhartige Moeder! tot wie zal ik in deze mijne benaauwdheid komen dan tot u, gelijk een kind tot zijne moeder als het zijnen vader vergramd heeft.

Tot u, zeg ik, Moeder van Jesus, die de oorzaak onzer blijdschap, het behoud der zieken, de toevlugt der zondaren, troost der bedrukten, hoop der kleinmoedigen en bijstand der Christenen zijt.

O Allerheiligste Maagd! gij kunt mij helpen, gij wilt mij helpen, ja, ik durf het zeggen, gij zult mij helpen.

Gij kunt mij helpen; want gij zijt de vermogendste bij God, en één zucht van uw maagdelijk hart voor den zondaar, is in staat hem te redden.

Gij wilt mij helpen; want gij zijt vol liefde tot de menschen, en vooral tot de zondaren.

Gij zult mij helpen; want wij zijn u aanbevolen.

Gij zult mij helpen; want daar gij de Moeder zijt van uwen lieven Zoon, die naar de menschheid onze Broeder is, zoo zijt gij ook mijne Moeder.

Gij zult mij helpen; want gij hebt meer anderen, aan mij in zonden gelijk, door uwe heilige voorspraak geholpen.

Gij hebt voor zondaars, die tot het laatst van hun leven God lasterden, berouw en leedwezen verkregen.

Gij hebt moordenaars gebracht tot bekeering, ja tot heiligheid; en gij hebt voor openbare zondaressen een zuiver leven verworven.

Gij hebt ongelukkigen, die zich geheel aan satan hadden overgegeven, uit zijne klauwen verlost.

Gij hebt voor wanhopenden vergiffenis, en eene vaste hoop van zaligheid verkregen.

Waarom zoudt gij mij alverworpenste dan ook niet helpen? Ik ben geschapen door denzelfden God, verlost door hetzelfde dierbaar bloed: gij zijt zoowel voorspreekster en moeder voor mij als voor anderen, gij zijt dezelfde nu, die gij waart te voren? Uwe liefde is gelijk,

uwe barmhartigheid is dezelfde, uw ijver om iemand te helpen is niet verminderd. Waarom zoudt gij mij dan niet bijstaan?

Gij neemt geene personen uit die u zouden aanroepen; want iedereen, klein, groot, rijk en arm, regtvaardigen en zondaars, mogen uwen bijstand vragen. Nooit is het te laat, want gij zijt altijd gereed. Altijd staan uwe armen open om zondaars te ontvangen. Zie dan, o Koninginne, allerreinste Maagd! hierop mijn vertrouwen stellende, zoo bid ik ootmoedig, hartelijk en standvastig om troost en hulp, bewaring, en verlossing, bijzonder van deze,... en deze mijne ellenden....

Ach allergenadigste! keer uw vriendelijk, gewenscht aanschijn niet van deze mijne onwaardige gebeden, maar ik bid u, verhoor ze ook zonder verdiensten. En laat mij niet opstaan zonder verhoord te zijn, noch van u weggaan zonder troost. Dat u daartoe bewegen alle blijdschappen, die uw maagdelijk hart gevoelde bij de Boodschap des Engels, 't bezoek van uwe Nicht Elisabeth, in de geboorte, opdracht en wedervinding van Jesus in den tempel. Heb toch medelijden met mijne tegenwoordige droefheid, door al de onuitsprekelijke weeën, tranen en verlatenheid, welke uwe teedere ziel gevoeld heeft in 't bitter lijden van

uwen lieven Zoon Jesus Christus, eeuwig gezegend. Verheug mijn nedergedrukt en benaauwd hart, met mij te verhooren door al uwe onuitsprekelijke vreugden, door al uwen goddelijken troost, door alle genaden, u ingestort van den hemel, door al de glorie, waarmede de Allerheiligste Drievuldigheid u heeft vereerd; door de glorieijke Verrijzenis, wonderbare Hemelvaart van uwen Zoon, door het troostelijk afdalen des H. Geestes, en uwe opvoering ten hemel met ziel en ligchaam, o verhevenste Koningin. Ik bid, ik roep, ik smeeek tot u, o Maria. Ik verzoek met al mijn hart geholpen te worden door uwe krachtige voorspraak. Ik verzoek, door al hetgene uw teêr gemoed kan of mag bewegen, door alle liefde van Jesus tot u en van u tot Hem; ik verzoek door alle gebeden van de Heiligen, door al den lof van de Engelen, door alle dienst, die u van de menschen wordt aangedaan, die ooit tot uwe eer geschied is, of geschieden zal. Ik verzoek en ik bid met een woord al hetgene u aangenaam is te hooren.

Dat gij mij, mistroostige, wilt troosten, en verkrijgen van uwen lieven Zoon, dat ik geholpen worde in mijnen nood. O Maria, ik laat niet af van te bidden, of gij zult mij helpen. Allerheiligste, allerwaardigste, aller-
verhevenste, alleroetmoedigste, allermeêdoo-

gendste en allerliefste! verhoor mij. Ik loof, ik groet en prijs u door den mond van al wie u prijzen kunnen. Ik wensch u om God alle grootmaking, verheffing, en alle gediensigheid. Dat alle redelijke schepselen u kennen, beminnen en dienen als waarachtige en eenige liefste Moeder van God den Allerhoogste. Ik verheug mij over al uwe, zoo geestelijke als ligchamelijke gaven, en het is mij van harte leed, dat iemand die of eenige andere, u toekomstige waardigheid vermindert. Hierom, allerliefste! gij, die niet een Wees gegroet, tot u gestort, ongelooft laat: ik groet u duizend, duizend en duizendmaal; aan u alle goed en glorie toewenschende, die nogtans alle goed bezit, en ik verzoek minnelijk van u verhoord te worden.

Waarom wilt gij langer vertoeven, allertegenegenste vorstin? Houden mijne zonden u tegen? O ze zijn mij van harte leed; ik veracht en verzaak ze met al mijn verstand en wil; heb ik u te voren traag gediend: zie, ik neem mij voor, u alle dagen te dienen, en iets te doen tot uwen lof.

Aanschouw dan mijn zuchtend hart en goede genegenheid, o Moeder van goeden wille. Zal uw teeder, moederlijk hart gedooen, dat ik ellendige ongetroost blijve, dat mijne ziel ver-

lore
gek
mee
kun

V
ik
ove
ik
ing
oog

Ko
vra
eer
eer
me

me
de
zo
de
lev
uv
ge
na
V
g

loren ga, die Jesus, uw lieve Zoon, zoo duur gekocht heeft? O neen, lieve Moeder! gij hebt meer liefde tot de menschen, dan de menschen kunnen denken.

Welaan dan, allerbarmhartigste! tot u blijf ik zuchten, ontferm u over mijne ellenden en over mij allerellendigste. Dat wensch ik en zal ik blijven wenschen, zoo menigmaal mijn adem ingehaald of uitgeblazen wordt, alle uren, alle oogenblikken, bij dagen en nachten.

Daarenboven, allervermogendste en mildste Koningin! wijl niemand van u te veel kan vragen: zoo verkrijg mij door uwe voorbede een levendig geloof, eene standvastige hoop en eene volmaakte liefde tot God, tot u, en alle menschen om God.

Verkrijg mij de gave van tranen, voortkomende uit de bron van dezelfde zuivere goddelijke liefde, om voortaan mijne en een anders zonden te beweenen, en alle zonde te vermijden. Verkrijg mij een volmaakt Christelijk leven overeenkomstig het onbevlekt leven van uwen lieven Zoon, en van u; verkrijg mij hulp, genade, bewaring en bescherming in al wat mij naar ziel en ligchaam op deze wereld overkomt. Verkrijg mij de deugd van volharding in alle goed tot het laatste van mijn leven.

Verkrijg mij een gelukkig sterven in uwe

beschermende tegenwoordigheid; en alsdan bid ik u, zoo mijne verdiensten te kort komen, wil ze met de uwe aanvullen, mijne onwetende en vreemde zonden, kwade Biechten en Comuniën ontschuldigen, mijne helsche vijanden afweren; opdat mijne arme ziel, aan mijn sterfelijk ligchaam ontgaande, in de handen moge komen van Hem, die haar heeft geschapen, en moge rusten in vrede, om u, o allerzoetste en minnelijkste Moeder! altijd te aanschouwen met uwen liefsten Zoon, van aanschijn tot aanschijn, in de gelukzalige eeuwigheid. Amen.

Dat geschiede, dat geschiede, o Maria!

Manier om
DEN H. ROZENKRANS
godvruchtig te lezen.

In den naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes. Amen.

Ik geloof in God, den Vader almachtig, enz.
Glorie zij den Vader, enz.

Onze Vader, die in de hemelen zijt, enz.

Ik groet u, Dochter van God, den Vader.
Wees gegroet, enz.

Ik groet u, Moeder van God, den Zoon.
Wees gegroet, enz.

Ik groet u, Bruid van God, den H. Geest.
Wees gegroet, enz.

Glorie zij den Vader, en den Zoon, en den
Heiligen Geest; gelijk het was in den beginne,
en nu, en altijd, en in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

DE VIJF BLIJDE GEHEIMEN.

I. DE BOODSCHAP DES ENGELS.

OVERDENKING.

Maria wordt door den engel gegroet, die
haar boodschap, dat zij den Zoon Gods zal
ontvangen; bedenk: hoe zuiver van zonden,
hoe ootmoedig van harte, hoe vol van liefde
zij was, daar God in haar is nedergedaald.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn ge-
zegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. De H. Drievuldigheid heeft toegestemd in
de menschwording van Christus. Wees ge-
groet, enz.
2. Maria is tot Moeder van Christus verkozen.
Wees gegroet, enz.
3. De Engel Gabriël brengt Maria de blijde
boodschap. Wees gegroet, enz.

4. Maria is in de eenigheid van haar gebed.
Wees gegroet, enz.
5. De Engel zegt: „Wees gegroet, vol van genade; de Heer is met u!”
6. Maria was verbaasd toen zij den Engel hoorde.
7. De Engel zegt: „Vrees niet, Maria; want gij zult door den Heiligen Geest ontvangen.”
8. Maria zegt: „Zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw woord.”
9. Maria is van den Heiligen Geest overlommerd geworden.
10. „En het Woord is vleesch geworden en Het heeft onder ons gewoond.”
Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Moeder der goddelijke genade, verkrijg mij een zoo zuiver, zoo ootmoedig en godminnend hart, dat ik uwen Zoon Jesus, onzen Heer, in mij waardig ontvangen en altijd behouden moge. Amen.

II. HET BEZOEK VAN MARIA AAN HARE NICHT ELISABETH.

OVERDENKING.

Maria bevrucht zijnde van den Zoon Gods,

bezoekt hare nicht Elisabeth; op de stem harer groetenis wordt het kindje Joannes in den moederschoot geheiligd; en van vreugde opspringende, belijdt het zijns Heeren tegenwoordigheid. Denk: hoe gij u altijd in de goddelijke tegenwoordigheid bevindt, en gij leeft alsof gij Hem niet kentet.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria gaat uit ootmoedigheid hare nicht Elisabeth bezoeken. Wees gegroet, enz.
2. Maria wordt bestierd van den Heiligen Geest.
3. Maria, met haast opstaande, gaat over het gebergte.
4. Maria werd met veel liefde door hare nicht Elisabeth ontvangen.
5. De H. Joannes is gezuiverd, en van blijdschap in den moederschoot opgesprongen.
6. Elisabeth zeide: „Gezegend is de vrucht uws ligchaams.”
7. Maria heeft in verrukking uitgeroepen: „Mijne ziel maakt groot den Heer!”
8. Elisabeth zeide: „Welk geluk geschiedt mij, dat de Moeder des Heeren tot mij komt!”

Wees gegroet, enz.

bed.

Wees gegroet, enz.

so
l-
n
e-

9. Het huis van Zacharias is door de komst van Jesus en Maria gezegend. Wees gegroet, enz.
10. Maria heeft hare nicht drie maanden met veel liefde gediend. Wees gegroet, enz. Glorie zij den Vader, enz.

GEBED.

Heilige Maagd en Moeder Gods, Maria, bezoek mij toch dikwijls met uwen Jesus, opdat mijne arme ziel gezuiverd worde van zonden en mijn geest zich verheuge in God, mijnen Zaligmaker. Amen.

III. DE GEBOORTE VAN CHRISTUS.

OVERDENKING.

Maria baart, zonder smart of verlies harer maagdelijke zuiverheid, den Zaligmaker der wereld, de blijdschap des aardrijks, de vreugde des hemels; windt Hem in doeken, en legt Hem in eene kribbe. Zie, God wordt in een stal geboren, omdat Hij geene plaats vindt in eene herberg, noch in de harten der menschen.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria heeft gebaard en is maagd gebleven. Wees gegroet, enz.

2. Maria heeft Jesus in een stal gebaard en in doeken gewonden. Wees gegroet, enz.
  3. Maria heeft Jesus met veel liefde en verwondering aanschouwd.
  4. Maria heeft Jesus omhelsd en aan haar hart gedrukt.
  5. Maria heeft Jesus als eene moeder gevoed.
  6. Maria heeft Jesus in eene kribbe gelegd, die Josef daartoe had bereid.
  7. Jesus lag op hooi en stroo tusschen os en ezel.
  8. De Engelen hebben gezongen: „Glorie zij God in den allerhoogste, en vrede op aarde den menschen van goeden wil!”
  9. De herders zijn het Kind komen bezoeken.
  10. De koningen zijn het Kind komen aanbidden en hebben hunne giften geofferd.
- Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Maria, verkrijg mij dat geluk, dat Jesus zijne intrede in mijn hart neme, en daarin ruste, opdat mijn hart zich in Hem verkwikke, die alléén de ware rust is. O liefste Jesus, mijn hart is bereid.

IV. DE OPDRAGT VAN CHRISTUS IN DEN TEMPEL.

OVERDENKING.

Maria draagt haren Zoon Jesus in den tempel op. De H. Simeon ontvangt Hem met blijdschap in zijne armen en omhelst Hem teeder. Verzoek: Hem ook met de armen uwer begeerte te mogen omhelzen.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria gaat om haar H. Kind te offeren.
Wees gegroet, enz.
2. Jesus en Maria onderwerpen zich aan de Wet.
3. Maria gaat door moeilijke wegen naar Jerusalem.
4. Maria heeft Jesus op hare armen gedragen.
5. Maria al biddende vervolgt haren weg.
6. Maria heeft Jesus in den tempel opgeofferd.
7. Maria heeft Jesus met vijf sikkelen herkocht.
8. Anna was verblijd, dat hare voorzegging volbragt werd.
9. De oude Simeon heeft Jesus omhelsd en op zijne armen gedragen.

Wees gegroet, enz.

10.

G

F

de
bied
niet
te
de

V

Jes
ver
lee
de
ner
uw

zeg

I

10. Simeon zeide: „Heer! nu laat Gij uwen dienaar gaan in vrede volgens uw woord.”

Wees gegroet, enz.

Glorie zij den Vader, enz.

GEBED.

Heilige Maagd Maria, gelief mij aan Jesus, de gezegende vrucht uws ligchaams, aan te bieden; maak Hem mij genadig, en laat mij niet sterven, zonder eerst mijnen Zaligmaker te zien, opdat ik Hem moge aanschouwen in de eeuwigheid. Amen.

V. DE VINDING VAN HET VERLOREN KIND JESUS.

OVERDENKING.

Maria en Josef zoeken het verloren Kind Jesus met groote droefheid en vinden Het in verrukking van blijdschap in het midden der leeraren. Denk: hoe dikwijls gij Jesus door de zonden verloren hebt; maak een vast voornemen, u te verbeteren en Jesus uit geheel uw hart te zoeken.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria heeft haar lief Kind verloren. Wees gegroet, enz.

2. Maria heeft haren schat gemist. Wees gegroet, enz.
3. Maria heeft Hem overal gezocht.
4. Maria heeft Jesus langs alle wegen en straten gezocht.
5. Maria heeft Jesus na drie dagen gevonden.
6. Maria vindt Jesus in den tempel.
7. Jesus, twaalf jaren oud, hoort en vraagt de leeraren.
8. Maria zeide: „Zoon! waarom deedt Gij ons aldus?”
9. Jesus is met hen gegaan en was hun onderdanig.
10. Maria bewaarde al deze woorden, welke Jesus tot haar sprak, in haar hart. Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Maria, allergoedertierenste Moeder, verkrijg voor mijn hart eene ware droefheid, en voor mijne oogen tranen van rouw om het verlies te beweenen van mijnen Jesus, dien ik zoo dikwijls door de zonden verloren heb: gun mij Hem weder te vinden en altijd te behouden. Amen.

I.

J

op o

drup

binn

word

als

Z

Hij

maa

tot

I

zege

C

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

DE VIJF DROEVIGE GEHEIMEN.

I. DE BENAAUWDHEID VAN CHRISTUS IN DEN HOF.

OVERDENKING.

Jesus, benaauwd tot den dood, valt neder op de aarde met zijn heilig aangezicht, en zweet druppelen bloeds. Stel u, o mensch! in het binnenste van dit benaauwd hart; zie, hoe het wordt geprangd, zoo door de aanstaande pijnen als door uwe zonden.

Zoo lief heeft God den mensch gehad, dat Hij zijnen eenigen Zoon niet heeft gespaard, maar Hem heeft geleverd tot den dood, ja, tot den dood des kruises.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegd: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus gaat naar den hof van Oliveten.
Wees gegroet, enz.
2. Jesus valt plat ter aarde neder.
3. Jesus volhardt in het gebed.
4. Jesus is bedroefd tot den dood.
5. Jesus zweet water en bloed.
6. Jesus stelt zijnen wil in den wil van zijnen hemelschen Vader.
7. Jesus vermaant zijne leerlingen om te waken en te bidden.

Wees gegroet, enz.

8. Jesus wordt van zijnen apostel door een kus geleverd. Wees gegroet, enz.
  9. Jesus wordt van zijn bemind volk gevangen. Wees gegroet, enz.
  10. Jesus wordt wreedelijk gebonden en gesleurd van den eenen regter tot den anderen. Wees gegroet, enz.
- Zoo lief heeft God, enz. bladz. 49.

GEBED.

Vergeef, o Jesus, door uw bloedig zweet al onze zonden: zij zijn ons leed uit den grond onzes harten, omdat wij U daardoor hebben vergramd. Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

II. DE GEESELING VAN CHRISTUS.

OVERDENKING.

Jesus, de Verlosser der wereld, aan eenen geeselpaal gebonden, wordt wreedelijk gegeeseld en ontvangt menigvuldige wonden. Denk, o zondaar! of het redelijk is, dat gij uwe kwade lusten nog zult zoeken in te volgen, daar de Zoon Gods om uwe zonden aldus met geeselen verscheurd wordt.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus wordt overgeleverd om gegeeseld te worden. Wees gegroet, enz.
  2. Jesus wordt valschelijk beschuldigd.
  3. Jesus' kleederen worden uitgerukt.
  4. Jesus staat ter geeseling ontbloot.
  5. Jesus wordt aan een paal gebonden.
  6. Jesus wordt met zweepen geslagen.
  7. Jesus wordt met roeden gegeeseld.
  8. Jesus' vleesch wordt met scherpe haken verscheurd.
  9. Jesus' bloed vloeit op de aarde.
  10. Jesus, ontbonden zijnde, kruipt naar zijne kleederen.
- Zoo lief heeft God, enz. bladz. 49.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O minnelijke Jesus, blusch door dit vloeijende bloed het blakende vuur onzer doodelijke wellusten. H. Maria, Moeder Gods, verkrijg voor ons bij uwen lieven Zoon, dat wij met de banden zijner liefde gebonden zijnde, de roede zijner tijdelijke kastijdingen gaarne voor onze zonden mogen verdragen. Amen.

III. DE DOORNENKROONING VAN CHRISTUS.

OVERDENKING.

Jesus wordt gekroond met eene doornen

kroon, die met eene onverdragelijke pijn in zijn gezegend hoofd gedrukt wordt. Zoo groot, o mensch! is uwe duivelsche hoovaardigheid, dat zij met zulke versmaadheid, door den Zoon Gods moet genezen worden.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus wordt verwezen om gekroond te worden. Wees gegroet, enz.
2. Zij hebben Jesus eene doornen kroon bereid.
3. Zij hebben de doornen kroon in Jesus' hoofd gedrukt.
4. Jesus' hoofd wordt aan alle kanten doorwond.
5. Jesus' hoofd druipt van bloed.
6. Jesus' voorhoofd is met bloed bedekt.
7. Jesus' oogen zijn met tranen overgoten.
8. Jesus' gelaat vertrekt van pijn.
9. Jesus wordt met een purperen mantel bespot.
10. Jesus is wreedelijk mishandeld: „Zie den mensch.”

Zoc lief heeft God, enz. bladz. 49.

GEBED.

O Jesus, Koning mijner ziel, leer mij door

uw
de
verz
Jesu
mij
te v

J
varie
Den
met
toen
onde
D
zege
C
1.
2.
3.
4.
5.

Wees gegroet, enz.

uw heilig voorbeeld de versmadingen verdragen, de ijdelheid verachten, en de hoovaardigheid verzaken. Heilige Maria, bid voor mij, opdat Jesus door de verdiensten zijner doornen kroon mij de kroon der eeuwige heerlijkheid gelieve te verleen. Amen.

IV. DE KRUISDRAGING VAN CHRISTUS.

OVERDENKING.

Jesus, dragende zijn kruis naar den Calvarieberg, ontmoet zijne gezegende Moeder. Denk: hoe Zij elkanders harten doorwondden met het zwaard van droefheid, voornamelijk toen Maria Hem zoo dikwijls zag bezwijken onder zijn kruis.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus wordt veroordeeld om gekruist te worden. Wees gegroet, enz.
2. Jesus heeft zijn kruis met liefde omhelsd.
3. Jesus heeft zijn kruis op zijne doorwonde schouders gedragen.
4. Jesus bezwijkt onder het kruis om onze zonden.
5. Jesus met zijn kruis beladen, ontmoet zijne bedroefde Moeder.

Wees gegroet, enz.

in
ot,
id,
oon
ge-

te

Wees gegroet, enz.

oor

6. Jesus drukt zijn gezegend aangezigt in den doek. Wees gegroet, enz.
7. Jesus zeide: „Handelt men zoo met het groene hout, wat zal er dan aan het dorre geschieden.”
8. Niemand wil Jesus zijn kruis helpen dragen.
9. Jesus valt aan den voet des bergs neder.
10. Jesus beklint voor ons den Calvarieberg.
- Zoo lief heeft God, enz. bladz. 49.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Maria, goedertierene Moeder, verwerf mij, dat ik mijn kruis gewillig drage, en altijd wandele in de bloedige voetstappen van Jesus Christus; opdat het leven en lijden mijns Zaligmakers in mij uitgedrukt en vertoond worde. Amen.

V. DE KRUISIGING VAN CHRISTUS.

OVERDENKING.

Jesus, van het hoofd tot de voeten doorwond, wordt aan het kruis genageld; en hangende tusschen twee moordenaars, sterft Hij den allerschandelijksten dood, om u het leven te geven.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus wordt wreedelijk aan het kruis uitgerekt. Wees gegroet, enz.
  2. Jesus' handen en voeten worden door-nageld.
  3. Jesus wordt aan het kruis opgerigt en zijne wonden vloeijen van bloed.
  4. Jesus bidt voor zijne vijanden.
  5. Jesus belooft den moordenaar het paradijs.
  6. Jesus beveelt den H. Joannes aan zijne Moeder.
  7. Jesus, dorst hebbende, is met gal en edik gelaafd.
  8. Jesus heeft uitgeroepen: „Mijn God! mijn God! waarom hebt Gij Mij verlaten?”
  9. Jesus zeide: „Het is volbragt!”
  10. Jesus heeft zijnen geest gegeven en zijn hart voor ons geopend.
- Zoo lief heeft God, enz. bladz. 49.

GEBED.

O Jesus, ik bid U door al uwe smarten en door uwen bitteren dood, door uwe door-nagelde handen, doorboorde voeten, doorstoken

in

Wees gegroet, enz.

nij,
tijd
esus
Za-
rde.

oor-
aan-
Hij
ven

Wees gegroet, enz.

zijde en door al uwe gezegende wonden, ontferm U mijner, en druk uw H. Lijden zoo diep in mijn hart, dat mij niets anders behage dan Gij, mijn Jesus, die voor mij gekruist zijt. Amen.

DE VIJF VERHEERLIJKTE GEHEIMEN.

I. DE VERRIJZENIS VAN CHRISTUS.

OVERDENKING.

Jesus verrijst luisterrijk van den dood en vertoont zich terstond aan Maria; denk: met welk eene onuitsprekelijke blijdschap de Moeder overgoten is geweest, toen zij haren Zoon zegevierend verreezen zag, dien zij drie dagen te voren zoo schandelijk had zien sterven aan het kruis.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus is den derden dag opgestaan. Wees gegroet, enz.
2. Jesus heeft den dood en de hel overwonnen.
3. Jesus troost en verlost de oudvaders.
4. Jesus is heerlijk verreezen.
5. Jesus verblijdt zijne H. Moeder.

Wees gegr.

6. Jesus vertoont zich als een hovenier aan Maria Magdalena. Wees gegroet, enz.
7. Jesus vertoont zich aan Petrus, en heeft hem gezegend.
8. De leerlingen van Emmaus zeiden: „Waren onze harten niet van liefde brandende, toen Hij tot ons sprak?”
9. Jesus staat in het midden zijner leerlingen en wenscht hun allen den vrede.
10. Jesus toont zijne verheerlijkte wonden aan den H. Thomas.

Wees gegroet, enz.

Geloofd en gezegend zij Jesus Christus in het allerheiligste Sakrament des altaars, en deszelfs voorstander de H. Vader Dominicus met zooveel lofzangen en eer als hij waardig is.

GEBED.

O Maria, allergelukkigste Moeder, ik bid u door de blijdschap, die uw moederlijk hart gevoeld heeft, toen gij uwen beminden, van den dood verreezen Zoon aanschouwdet, verkrijg mij, dat mijne ziel met Hem geestelijker wijze verrijze tot het leven der genade, en nooit den dood der zonde meer sterve. Amen.

II. DE HEMELVAART VAN CHRISTUS.

OVERDENKING.

Jesus, vergezeld van vele zalige zielen, klimt

zegevierend ten hemel. Denk: hoe Maria Hem van ganscher harte en met zoete tranen is gevolgd.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend; van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. De heerlijke hemelvaart van Jesus. Wees gegroet, enz.
2. Jesus scheidt van zijne lieve vrienden.
3. Maria omhelst haren lieven Zoon.
4. Magdalena werpt zich aan de voeten van Jesus.
5. Jesus klimt op door zijne eigene magt.
6. De leerlingen hebben Jesus aanschouwd en Hij heeft hen allen gezegend.
7. Jesus heeft voor ons den hemel geopend.
8. Jesus zit aan de regterhand zijns hemelschen Vaders.
9. Jesus toont zijne Heilige Wonden voor ons aan zijnen hemelschen Vader.
10. Jesus is onze Middelaar in den hemel. Geloofd en gezegend, enz. bladz. 57.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

Verwerf mij, o goedertierene Moeder en Maagd Maria, dat ik uwen Zoon Jesus Christus, die in zegepraal ten hemel is opgeklommen, van ganscher harte moge navolgen, en

met eene dorstige ziel onophoudelijk en brandend naar Hem verlange. Amen.

III. DE ZENDING VAN DEN H. GEEST.

OVERDENKING.

Jesus, zittend aan de regterhand zijns Vaders, zendt den H. Geest over zijne Apostelen, die te zamen met Maria volharden in het gebed. Denk: met wat een zoeten brand van liefde de harten vervuld waren, toen dat goddelijke vuur daarin nederdaalde; bid, dat het aldus ook op u moge nederdalen.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus heeft zijnen H. Geest beloofd. Wees gegroet, enz.
2. Jesus heeft den Trooster gezonden.
3. Jesus heeft het vuur op de wereld gezonden.
4. De H. Geest heeft de harten met liefde ontstoken.
5. De H. Geest heeft de verstanden verlicht.
6. De H. Geest heeft de harten versterkt.
7. De H. Geest heeft verscheidene talen doen speken.

Wees gegroet, enz.

Wees gegroet, enz.

en
ris-
om-
en

8. De H. Geest heeft zijne gaven medegedeeld.
Wees gegroet, enz.
9. Kom, H. Geest! bezoek de harten uwer
geloovigen. Wees gegroet, enz.
10. Kom, H. Geest! ontsteek in ons het vuur
uwer liefde. Wees gegroet, enz.
Geloofd en gezegend, enz. bladz. 57.

GEBED.

Kom nu ook, H. Geest, vervul mijn hart en ontsteek in mij het vuur uwer liefde, opdat ik U zaliglijk kenne, vuriglijk beminne en behagelijk diene. H. Maria, verkrijg mij deze genade. Amen.

IV. DE OPNEMING VAN MARIA TEN HEMEL.

OVERDENKING.

Maria, rustende op haren Welbeminde, wordt in heerlijkheid opgevoerd ten hemel en verheven boven alle koren der Engelen. Verblijd u, omdat gij nu in den hemel niet alleen Jesus hebt, die aan zijnen Vader zijne wonden toont, maar ook Maria, die voor u bij haren Zoon spreekt.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria is opgenomen ten hemel. Wees gegroet, enz.
  2. De hemelsche Vader ontvangt zijne beminde Dochter.
  3. Jesus verwelkomt zijne lieve Moeder.
  4. De H. Geest omhelst zijne lieve Bruid.
  5. De Serafijnen groeten Maria.
  6. De Engelen dienen Maria.
  7. Geheel de hemel is verblijd door Maria.
  8. Maria zit bij haren lieven Zoon.
  9. Maria is onze Voorspreekster in den hemel.
  10. Maria is onze Moeder en Middelaress bij haren Zoon.
- Geloofd en gezegend, enz. bladz. 57.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Maria, Moeder der barmhartigheid, wij roepen tot u, zuchtende en weenende, in dit dal van tranen. Welaan dan, onze Voorspreekster! keer uwe barmhartige oogen tot ons, en bid voor ons bij God, uw Zoon, opdat wij hier van Hem vergiffenis onzer zonden verwerpen, en hierna het eeuwige leven. Amen.

V. DE KROONING VAN MARIA.

OVERDENKING.

Maria wordt door de H. Drievuldigheid als

Koningin des Hemels gekroond. Denk: met welk eene verheerlijking en blijdschap der zaligen deze krooning is geschied; tracht ook deze nieuwgekroonde Koningin met iets te vereeren, en schenk haar te dien einde het Rozenhoedje, dat gij leest.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegd: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria is met heerlijkheid in den hemel gekroond. Wees gegroet, enz.
2. Maria is gekroond door hare serafijn-sche liefde.
3. Maria is gekroond door hare engel-achtige zuiverheid.
4. Maria is gekroond door hare groote ootmoedigheid.
5. Maria is gekroond door hare volmaakte gehoorzaamheid.
6. Maria is gekroond door hare heilige voorzigtigheid.
7. Maria is gekroond door hare groote verdueligheid.
8. Maria is gekroond door hare ijverige dankbaarheid.
9. Maria is gekroond door hare volharding in alle deugden.

Wees gegroet, enz.

10.

G

I

Moe

uwe

deze

niss

al e

ged

wie

liev

zali

I

God

zen

I

will

opd

mog

I

will

ged

dac

I

10. Maria is gekroond boven alle Engelen en Heiligen in den hemel, gelijk der Moeder van God toekomt. Wees gegroet, enz. Geloofd en gezegend, enz. bladz. 57.

GEBED.

Ik offer u, allerzuiverste en roemwaardigste Moeder Gods, Maria, in vereeniging met al uwe deugden, verdiensten en volmaaktheden, deze geestelijke kroon van gebeden en groetenissen; gewaardig u, haar te ontvangen, met al de lofzangen, die op aarde en in den hemel gedaan worden; verkrijg mij en allen, voor wie ik gehouden ben te bidden, van uwen lieven Zoon de genade om wel te leven en zalig te sterven. Amen.

Een *Onze Vader*, tot dankbaarheid, dat God ons de genade gegeven heeft, den Rozenkrans te lezen. Onze Vader, enz.

Een *Wees gegroet*, dat Maria ons verstand wille opdragen aan den hemelschen Vader, opdat wij in eeuwigheid zijne barmhartigheid mogen gedenken. Wees gegroet, enz.

Een *Wees gegroet*, dat Maria ons geheugen wille opofferen aan haren Zoon, opdat wij gedurig zijn heilig leven en bitter lijden in-dachtig mogen zijn. Wees gegroet, enz.

Een *Wees gegroet*, dat Maria onzen wil

gelieve toe te eigenen aan den H. Geest, opdat hij gedurig in ons van liefde brande. Wees gegroet, enz.

Wij zullen het *Geloof* bidden, opdat ons gebed aan God aangenaam zij, dat het strekken moge ter zijner verheerlijking, tot welstand der H. Kerk, tot bekeering der zondaren en der afgevallene Christenen en tot welstand der gemeente. Ik geloof in God, den Vader, enz.

De almogendheid des Vaders beware ons, de wijsheid des Zoons onderwijze ons, en de liefde des H. Geestes ontsteke ons.

In den naam des Vaders, en des Zoons, en des H. Geestes. Amen.

1.

2.

3.

4.

G E Z A N G E N.

1.

Smeezang aan den H. Geest.

VENI CREATOR SPIRITUS.

1. Kom, Schepper, Heil'ge Geest! bezoek
De zielen die Ge U riept;
Vervul met hemelsche genâ
De harten die Gij schiept.
2. Dien men als Trooster, als de Gaaf
Des Allerhoogsten roemt;
En Levensbron, en Liefde, Vuur,
Des geestes zalving noemt.
3. Gij, die met zeventoude gaaf
Des Vaders vinger blijkt;
En als zijn trouw beloftewoord
Den mond met spraak verrijkt.
4. Ontsteek de zinnen door uw licht;
Stort liefde in 't harte neêr;
En naar de krankten van ons vleesch,
Versterk ons altoos meer.

5. Verdrijf den vijand ver van ons,
Voer dra den vrede ons aan;
Dat wij, aldus door U geleid,
Al wat ons schaadt ontgaan.
6. Geef, dat een elk den Vader kenn',
Met ons den Zoon belijd',
En wij in U, als Beider Geest,
Gelooven t' allen tijd.
7. Zij God den Vader lof en eer,
En zijn verrezen Zoon;
Zij lof en eer den Trooster ook
Door eeuw aan eeuw geboën.

2.

Vóór het H. Misoffer.

Wijze: Nato Deo.

1. Wie naar 't heilig altaar op komt treden,
Zie daar vóór zich bij zijn smeekgebeden
't Kruis, den Berg, waar Jesus heeft geleden,
En den doodkamp voor ons heil volstreden.
Laat ons ingetogen,
Broeders! naar deez' Kruisberg gaan,

Dáár onze oogen
 Zielsbewogen
 Op het godlijk offer slaan.

2. Schoon onbloedig, niet bij hoorbaar klagen,
 Als aan 't kruis in Jesus' lijdensdagen,
 Toch door d' eigen Zoon van Gods behagen
 Wordt hier 't offer voor ons opgedragen.

Laat ons, *enz.*

3. Hier op 't altaar wordt den Heer van 't leven
 Eindellooze hulde en dank gegeven;
 Hier voldaan voor 't kwaad, door ons misdreven,
 Dat wij stervend niet voor 't oordeel beven.

Laat ons, *enz.*

4. Hier ook is het, dat we om Jesus' wonden,
 Om zijn dood, dien telkens wij verkonden,
 Onverdiend zoovéél genaden vonden:
 Ach! nog heeft zijn liefde ons niet verslonden.

Laat ons, *enz.*

5. Dat we aanbidden, danken duizendmalen,
 Dat we ons zoen- en smeekgebed herhalen!
 Hier komt Jesus uit zijn gloriezalen,
 Ons ten heil op 't altaar nederdalen.

Laat ons, *enz.*

Koningin des Hemels gekroond. Denk: met welk eene verheerlijking en blijdschap der zaligen deze krooning is geschied; tracht ook deze nieuwgekreonde Koningin met iets te vereeren, en schenk haar te dien einde het Rozenhoedje, dat gij leest.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegd: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria is met heerlijkheid in den hemel gekroond. Wees gegroet, enz.
2. Maria is gekroond door hare serafijn-sche liefde.
3. Maria is gekroond door hare engel-achtige zuiverheid.
4. Maria is gekroond door hare groote ootmoedigheid.
5. Maria is gekroond door hare volmaakte gehoorzaamheid.
6. Maria is gekroond door hare heilige voorzigtigheid.
7. Maria is gekroond door hare groote verdueligheid.
8. Maria is gekroond door hare ijverige dankbaarheid.
9. Maria is gekroond door hare volharding in alle deugden.

Wees gegroet, enz.

10.

G

I

Moe

uwe

deze

niss

al e

ged

wie

liev

zali

I

God

zen

I

will

opd

mog

I

will

ged

dac

I

10. Maria is gekroond boven alle Engelen en Heiligen in den hemel, gelijk der Moeder van God toekomt. Wees gegroet, enz. Geloofd en gezegend, enz. bladz. 57.

GEBED.

Ik offer u, allerzuiverste en roemwaardigste Moeder Gods, Maria, in vereeniging met al uwe deugden, verdiensten en volmaaktheden, deze geestelijke kroon van gebeden en groetenissen; gewaardig u, haar te ontvangen, met al de lofzangen, die op aarde en in den hemel gedaan worden; verkrijg mij en allen, voor wie ik gehouden ben te bidden, van uwen lieven Zoon de genade om wel te leven en zalig te sterven. Amen.

Een *Onze Vader*, tot dankbaarheid, dat God ons de genade gegeven heeft, den Rozenkrans te lezen. Onze Vader, enz.

Een *Wees gegroet*, dat Maria ons verstand wille opdragen aan den hemelschen Vader, opdat wij in eeuwigheid zijne barmhartigheid mogen gedenken. Wees gegroet, enz.

Een *Wees gegroet*, dat Maria ons geheugen wille opofferen aan haren Zoon, opdat wij gedurig zijn heilig leven en bitter lijden in-dachtig mogen zijn. Wees gegroet, enz.

Een *Wees gegroet*, dat Maria onzen wil

gelieve toe te eigenen aan den H. Geest, opdat hij gedurig in ons van liefde brande. Wees gegroet, enz.

Wij zullen het *Geloof* bidden, opdat ons gebed aan God aangenaam zij, dat het strekken moge ter zijner verheerlijking, tot welstand der H. Kerk, tot bekeering der zondaren en der afgevallene Christenen en tot welstand der gemeente. Ik geloof in God, den Vader, enz.

De almogendheid des Vaders beware ons, de wijsheid des Zoons onderwijze ons, en de liefde des H. Geestes ontsteke ons.

In den naam des Vaders, en des Zoons, en des H. Geestes. Amen.

1.

2.

3.

4.

G E Z A N G E N.

I.

Smeekezing aan den H. Geest.

VENI CREATOR SPIRITUS.

1. Kom, Schepper, Heil'ge Geest! bezoek
De zielen die Ge U riept;
Vervul met hemelsche genâ
De harten die Gij schiept.
2. Dien men als Trooster, als de Gaaf
Des Allerhoogsten roemt;
En Levensbron, en Liefde, Vuur,
Des geestes zalving noemt.
3. Gij, die met zeventoude gaaf
Des Vaders vinger blijkt;
En als zijn trouw beloftewoord
Den mond met spraak verrijkt.
4. Ontsteek de zinnen door uw licht;
Stort liefde in 't harte neêr;
En naar de krankten van ons vleesch,
Versterk ons altoos meer.

5. Verdrijf den vijand ver van ons,
 Voer dra den vrede ons aan;
 Dat wij, aldus door U geleid,
 Al wat ons schaadt ontgaan.
6. Geef, dat een elk den Vader kenn',
 Met ons den Zoon belijd',
 En wij in U, als Beider Geest,
 Gelooven t' allen tijd.
7. Zij God den Vader lof en eer,
 En zijn verrezen Zoon;
 Zij lof en eer den Trooster ook
 Door eeuw aan eeuw geboôn.

2.

Vóór het H. Misoffer.

Wijze: Nato Deo.

1. Wie naar 't heilig altaar op komt treden,
 Zie daar vóór zich bij zijn smeekgebeden
 't Kruis, den Berg, waar Jesus heeft geleden,
 En den doodkamp voor ons heil volstreden.
 Laat ons ingetogen,
 Broeders! naar deez' Kruisberg gaan,

Dáár onze oogen
 Zielsbewogen
 Op het godlijk offer slaan.

2. Schoon onbloedig, niet bij hoorbaar klagen,
 Als aan 't kruis in Jesus' lijdensdagen,
 Toch door d' eigen Zoon van Gods behagen
 Wordt hier 't offer voor ons opgedragen.

Laat ons, *enz.*

3. Hier op 't altaar wordt den Heer van 't leven
 Eindelooze hulde en dank gegeven;
 Hier voldaan voor 't kwaad, door ons misdreven,
 Dat wij stervend niet voor 't oordeel beven.

Laat ons, *enz.*

4. Hier ook is het, dat we om Jesus' wonden,
 Om zijn dood, dien telkens wij verkonden,
 Onverdiend zoovéél genaden vonden:
 Ach! nog heeft zijn liefde ons niet verslonden.

Laat ons, *enz.*

5. Dat we aanbidden, danken duizendmalen,
 Dat we ons zoen- en smeekgebed herhalen!
 Hier komt Jesus uit zijn gloriezalen,
 Ons ten heil op 't altaar nederdalen.

Laat ons, *enz.*

3.

Na het H. Misoffer.

Wijze: Creator alme siderum, en vele andere kerkzangen.

1. Zoo is dan 't offer van het Kruis
Hier weêr gebracht in 's Heeren huis;
Het Lam, dat op Calvarie stierf,
Ons 't leven door zijn dood verwierf.
2. 't Was Jesus, onze Middelaar,
Die, offer zelf en offeraar,
Zich onder schijn van wijn en brood
Voor ons den eeuw'gen Vader bood.
3. Hij bragt aan 's levens Opperheer
In onzen naam oneindige eer,
Den dank aan aller gaven Bron,
Zooals geen schepsel brengen kon.
4. Hij vroeg aan God, door ons vergramd,
Op ons te regt in toorn ontvlamd,
Vergeving door zijn offerbloed,
En heeft ons, zondaars, weêr behoed.
5. Hij bad met onze broederschaar,
Hier neêrgekniel'd voor zijn altaar,

6.

1.

O
Of

2.

Bij zijn verzoenden Vader meê,
En vroeg verhooring onzer beê.

6. O godlijk Lam! voor ons geslagt,
U dan zij onze dank gebragt:
Wij smeeken door uw dierbaar bloed,
Dat Ge ons voor alle kwaad behoedt.

4.

Aan Jesus eer!

Na de H. Communie.

Wijze: Dat Jesus lev'!

1.   Aan Jesus eer!
    Zoo stijge ons dankbaar smeeken,
    Aan Jesus eer! door aarde en hemelheer!
O zoete naam, dien ik nimmer kan spreken,
Of 'k voel te feller in liefde me ontsteken,
    Aan Jesus eer! (*bis.*)
2.   Aan Jesus eer!
    Is 't lied der Christen scharen,
Aan Jesus eer! Hem, onzen God en Heer,

Die al wie trouw om Hem henen vergâren,
 Trouw in den strijd voor zijn naam zal bewaren,
 Aan Jesus eer! (*bis.*)

3.   Aan Jesus eer!
           Mag ook de zondaar zuchten,
           En tot zijn Heer ga Hij rouwmoedig weêr;
 Geen boet'ling, neen! heeft zijn wrake te duchten,
 Hij heeft alleen in zijne armen te vlugten,
           Aan Jesus eer! (*bis.*)

4.   Aan Jesus eer!
           Is 't lied van 't zielsvertrouwen,
           Aan Jesus eer! zoo roepen we immer weêr;
 Hoe langer toch wij zijn wonden beschouwen,
 Hoe méér ons ook onze zonden berouwen,
           Aan Jesus eer! (*bis.*)

5.   Aan Jesus eer!
           Is 't lied der hemelzalen,
           En 't Eng'lenkoor valt diep aanbiddeud neêr;
 Dat moet heel de aard' met haar tongen en talen,
 Dát al wat is door alle eeuwen herhalen,
           Aan Jesus eer! (*bis.*)

6.   Aan Jesus eer!
           Nog eens het aangeheven!
 Aan Jesus eer! en immer, immer meer!

Aan Hem alléén zij van nú af ons leven!

Aan hem gehéél ons ten offer gegeven!

Aan Jesus eer! (*bis.*)

7. Aan Jesus eer!

Zoo blijve ons danklied stroomen,

Aan Jesus eer! voor eeuwig onzen Heer!

Hij zélf, Hij zélf is nu in ons gekomen,

Hij zélf heeft ons tot de zijnen genomen:

Aan Jesus eer! (*bis.*)

5.

Ter eere van den Zoeten Naam Jesus.

Wijze: Nato Deo.

1. Jesus' Naam, vóór de eeuwen uitverkoren,
 Door den Engel reeds genoemd te voren,
 Jesus' Naam klinkt wonderzoet in de ooren:
 't Eeuwig heil is ons er door beschoren.

Heilig, driewerf heilig!
 Zingen aarde en hemel zaâm,
 En herhalen
 Duizendmalen:
 Heilig, heilig, Jesus' Naam!

2. Naam van Jesus! nooit genoeg te prijzen,
 't Is in u, dat aller beê moet rijzen;
 't Is aan u, de hoop van jeugd en grijzen,
 Dat we eenparig eer en dank bewijzen.

Heilig, *enz.*

3. Jesus! onze Jesus wilt Gij wezen,
 En uw Naam wordt niet alom geprezen,
 Is van zondaars, die uw magt niet vreezen,
 Ach, ontheilgd tot U opgerezen!

Heilig, *enz.*

4. Zoete Naam! mijn toevlugt in dit leven;
 Waar ons alle heil in is gegeven,

Waar de magten van de hel voor beven :
 Als ik sterf, blijf op mijn lippen zweven.
 Heilig, enz.

6.

Aan Jesus' H. Hart.

Wijze: Lieve Moeder van den Heer! en vele melodiën.

1. Hart van mijn gekruisten Heer!
 Beeld en bron der hoogste liefde,
 Hart van Jesus! toen een speer
 U nog in den dood doorgriefde,
 Boodt gij water ons en bloed,
 Tot een dubb'len levensvloed.
2. Zaal'gend Hart van d' Offeraar!
 Heilfontein van liefde en leven,
 Nog blijft ge altijd op 't altaar
 U voor ons ten offer geven,
 Zijt Ge ons, Heer! op wond're wijs,
 Daar ten zoen en zielespijs.
3. Teeder Hart! voor ons doorwond,
 Breid uw stroomen van genade
 Wijder uit met elken stond,
 Dat er alle ziel in bade,

Godlijk Hart! dat eind'loos mint,
En zoo weinig liefde vindt.

4. Geef het, Jesus! nu nog meer:
Wij zijn immers u te nader,
Min'lijk Hart van onzen Heer!
Sinds ons aller dierb're Vader,
Die zich reeds bij u verblijdt,
Ons aan u heeft toegewijd.
5. Wij dan, hoe de vijand woedt,
Wij dan blijven op u hopen,
Godlijk Hart! oneindig goed,
Altijd voor ons, zondaars, open,
Beeld en bron der eeu'ge min!
Zegen ons en ons Gezin.

7.

De Vijf Wonden.

Wijze: O vijf werelds klare lichten!

Zing, mijn ziel! het vijftal wonden,
Die uw God draagt voor uw zonden,
Eens aan 't kruis bebloed, gehoond,
Thans met heerlijkheid gekroond.
† Heer! ontferm U onzer.

O Maria, Koninginne!
 Moeder Gods en Kruisheldinne!
 Gij, die, met uw Zoon gewond,
 Onder 't bloedig kruishout stondt,
 Bid voor ons, Maria!

De smartelijke Wonden.

I.

1. Wees gegroet dan, vijftal bronnen!
 Waar het bloed kwam uitgeronnen,
 Dat eens 's werelds heil beslist
 En haar schuld heeft uitgewischt. († *Heer!*)
2. 'k Wil in 't stof mij nederbuigen
 Voor die wonden die mij tuigen,
 Hoe in 't kruisgeheimenis
 Ach! een God mijn offer is.
3. O ik zie het, hoe Ge uwe armen
 Tot mij uitbreidt in erbarmen,
 Dat ik, zondaar, vol van rouw,
 Jesus! tot U vlugten zou.
4. 'k Zie uw handen openscheuren,
 Heel het wigt uws ligchaams beuren,
 Opgezwollen, uitgerekt,...
 Mij, ja mij nog toegestrekt!

5. 't Is, o 't is, opdat uw zegen
 Uit die bronnen nederregen',
 En we ons wasschen in den vloed
 Van uw alverzoenend bloed. 11.
6. God zijt Gij!... en 't zijn uw handen,
 Die de onmeetb're heem'len spanden,
 't Spoor beschreven, dat nog de aard'
 Met haar zonnenheir bewaart. 12.
7. En gij, zondaar! dorst het wagen,
 Naag'len door dat vleesch te jagen,
 Dat van pijnen krimpt en rilt,
 En uw hand heeft niet getrild?... 13.
8. Wil toch om de zonden treuren,
 Die u hand en ziel besmeuren,
 't Vleesch verscheuren van uw God:
 Tot hoe lang met Hém gespot?... 14.
9. Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kroonen,
 Die het vijftal Wonden draagt,
 Lof zijn Moeder, altijd Maagd! 15.
- II.
10. Goede Jesus! laat mij groeten
 Uw zoo diep doorboorde voeten, 16.

Ach, hoe zwollen zij niet op
Van den wreedten hamerklop! († *Heer!*)

11. Als de hand U niet kon dragen,
Moest de voet uw ligchaam schragen,
Ach hoe vlijmend was dan 't wee,
Dat uw scheurend vleesch doorsneê.
12. O dat ik met Magdelene,
Jesus! aan uw voeten weene,
Laat de tranen van mijn hart
Balsem drupp'len in uw smart.
13. 'k Zou mijn lippen in verrukken
Mét haar op uw wonden drukken,
Kon ik slechts, mijn God en Heer!
'k Zou ze kussen keer op keer.
14. Dierb're voeten! die nooit moede
Achter 't zwerwend schaapje spoedde,
En niet rustte, hoe gewond,
Tot ge 't schaapje wedervondt.
15. En gij, zondaar! dorst het wagen,
Naag'len door dat vleesch te jagen,
Dat van pijnen krimpt en rilt,
En uw hand heeft niet getrild?...
16. Ach, wil in u zelve treden,
Hoe gij zondigt met uw schreden,

Zie nog eens die wond, dat bloed,
Val, o val uw' God te voet.

22.

17. Lof zij God in drie Personen,
Lof zij Hem wien doornen kroonen,
Die het vijftal Wonden draagt,
Lof zijn Moeder, altijd Maagd!

23.

III.

18. Wees gegroet, doorstoken borste!
Hartewond, waar ik naar dorste,
Gij, o teed're Pelikaan!
Biedt uw bloed ter laving aan. († *Heer!*)

24.

19. Open zij'! voor mij doorstooten,
Waaruit bloed en water vloten,
'k Ving reeds zoeten drop bij drop
Uit uw heil'ge bronwel op.

25.

20. 'k Liet soms over de open lippen
D' ademtogt niet henen glippen,
't Was, als ik dan stille zweeg,
Of een zucht uw hart ontsteeg;

26.

21. 't Was, of bij 't eerbiedig luist'ren,
Ik een stemme hoorde fluist'ren,
Naamloos zoet dan vraagde zij:
Kind, mijn kind! bemint gij Mij?

27.

22. En gij, zondaar! dorst het wagen,
 In die zijde een speer te jagen,
 't Harte door, dat niet meer leeft:
 En uw hand heeft niet gebeefd?...
23. Ach, doorwond uw hart van binnen,
 Om alleen uw God te minnen,
 Dat het Hem ten offerand
 Van ondoofb're liefde brand'.
24. Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kroonen,
 Die het vijftal Wonden draagt,
 Lof zijn Moeder, altijd Maagd!

IV.

25. Mogt ik dieper nog doorgronden
 't Eindloos lijden al dier wonden,
 Maatloos als uw boezempijn,
 Jesus! moest mijn liefde zijn. († Heer!)
26. 'k Heb gezegd: „'k Wil nú beginnen,”
 Met mijn' Heer en God te minnen;
 'k Draag met elken aderklop
 Hand en voet en hart U op;
27. Dat ik U alleen behage,
 Uwe wonden met U drage,

Immer om mijn zonden treur',
Nimmer weêr mijn ziel besmeur'.

28. Goede Jesus! door uw wonden,
Zuiver mij van al mijn zonden,
Handen, voeten, open zij!
Vijftal bronnen! heiligt mij; 33.
29. Dat ik met mijn Jesus strijde,
Dat ik om zijn liefde lijde,
Handen, voeten, open zij!
Vijftal stemmen! spreekt voor mij. 34.
30. Laat mij stervend u nog groeten,
Dierb're handen, dierb're voeten!
Jesus! dan mijn veegen mond
Klemmen op uw hartewond. 35.
31. Lof zij God in drie Personen,
Lof zij Hem wien doornen kroonen,
Die het vijftal Wonden draagt,
Lof zijn Moeder, altijd Maagd! 36.

De verheerlijkte Wonden.

I. 37.

32. Lieve Jesus! wil gedoogen,
Dat ik nu mijn bevende oogen,

Waar Gij heerscht in de opperste eer,
Naar uw schitt'rend ligchaam keer'.

(† Heer!)

33. 'k Zie geen strijden, 'k zie geen lijden,
Maar verwinnen, zielsverblijden,
Vijfmaal springt een stralenvloed,
Die Gods heem'len juichen doet.
34. O die wonden drupten zegen,
Toen Gij uit uw graf gestegen,
En verwinnaar van den dood,
't Oog aan 't ongelooft ontsloot.
35. Ach in twijfeling verloren,
Moge ik als uw leerling hooren:
„Breng uw vingeren hier bij,
„Leg uw hand in mijne zij'.”
36. 'k Zal als Thomas nederbuigen,
Luide van uw Godheid tuigen:
'k Stort mij aan uw voeten neêr,
'k Roep als hij: „Mijn God, mijn Heer!”
37. Hier straalt eind'loos alvermogen
In mijn overschitterde oogen,
Goddelijk geheimenis:
Dat in wonden 't leven is!

38. 't Leven uit u heengevloten, ...
 't Leven uit u voortgesproten, ...
 Heil'ge wonden! 'k hoor uw taal:
 't Sterven is de zegepraal!

39. Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kroonen,
 Die het vijftal Wonden draagt,
 Lof zijn Moeder, altijd Maagd!

II.

40. Dierb're Wonden! 'k zal niet vreezen,
 Wat op aard' mijn deel moog wezen:
 Krankte, smarte, wonde of pijn,
 Moet niet gij mijn glorie zijn? († *Heer!*)

41. Wordt mijn ligchaam ook doorstoken,
 't Stervend harte mij gebroken,
 Daal ik, Heer! met U in 't graf:
 'k Schud dan de aardsche boeijen af.

42. In uw wonden is genezen,
 Uit den dood zijt Ge opgerozen,
 Wonden zijn de levensbron,
 't Graf gaat vóór de gloriezon.

43. Waarom, Heer! ik mag 't U vragen,
 De aardsche wonden nog gedragen,

44. C
I45. E
S46. V
V47. I
I48. V
I

Nu Gij in uw rijksg gebied
Reeds de Koningskroon geniet?...

44. O ze zijn ten glorieteeken,
Dat ze ons van uw zege spreken
Over zonde, hel en dood,
Die den hemel ons ontsloot.
45. Blijft dan, wonden! zegepralen,
Schiets dan uit in gloriestralen,
Laat ons voor Gods aangezicht
Juichen in uw zaal'gend licht.
46. Want ook zij die hier verwinnen,
Varen ze eens uw hemel binnen,
Danken 't eeuwig heilgenot
Aan de wonden van hun God.
47. Lof zij God in drie Personen,
Lof zij Hem wien doornen kroonen,
Die het vijftal Wonden draagt,
Lof zijn Moeder, altijd Maagd!
- III.
48. Waarom, Heer! ik mag 't U vragen,
De aardsche wonden nog gedragen,
Nu Gij in uw rijksg gebied
Reeds de gloriekroon geniet?... († Heer!)

49. 't Is opdat de zaal'ge kringen
 's Heeren zegepraal bezingen,
 Baden in dien purp'ren vloed,
 Die hen eeuwig juichen doet; — 55.
50. 't Is, opdat de godgetrouwen
 Op zijn glorie blijven schouwen,
 Dat soms in hun droeve ziel
 't Sterkend licht der heem'len viel; 56.
51. Maar ook, die hun' God doorwonden,
 Hem herkruisten door hun zonden,
 Die het godlijk offerbloed
 Spottend traden met den voet; — 57.
52. Zij, de geesten die er vielen,
 En de duizend duizend zielen,
 Langs de breede zondebaan
 In den hellenacht gegaan: — 58.
53. Zij ook zullen zaâmvergâren,
 Om die wonden aan te staren,
 Maar ten vloek!... als vlammend licht
 Slaat om 't hooploos aangezicht!... 59.
54. Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kroonen,
 Die het vijftal Wonden draagt,
 Lof zijn Moeder, altijd Maagd!

IV.

55. Strengte Regter! als uw wonden
't Hellevonnis meêverkonden:
„Weg, vervloekten! weg van Mij!”
Als zij zinken aan uw zij'; (*Heer!*)
56. Als uw goddelijke luister
Heel den nacht van 's afgronds duister,
Uw gehoond zich wrekend bloed
Al hun boosheid peilen doet:
57. God van eindeloos erbarmen!
Ach, ontvang ons in uwe armen,
Om uw wonden dan, o Heer!
Zie genadig op ons neêr.
58. Laat nog eenmaal mij u groeten,
Dierb're handen, dierb're voeten!
Open wond van Jesus zij'!
Heiligt, heiligt, heiligt mij!
59. Lof zij God in drie Personen,
Lof zij Hem wien doornen kroonen,
Die het vijftal Wonden draagt,
Lof zijn Moeder, altijd maagd!
Heer! ontferm U onzer.

60. O Maria, Koninginne!
 Moeder Gods en Kruisheldinne!
 Gij, die, met uw Zoon gewond,
 Onder 't bloedig kruishout stondt,
 Bid voor ons, Maria!

GEBED.

Verleen ons, Heer Jesus Christus, nu en in het uur van onzen dood, dat bij U in genade verhoord worde Maria, uwe Moeder, wier allerheiligste ziel met het zwaard van droefheid doorstoken is; Gij die leeft en heerscht met den Vader en den H. Geest, in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

S.

Lofzang tot het H. Kruis.

VEXILLA REGIS.

Wijze: Vexilla Regis, of Creator alme siderum, en andere kerkzangen.

1. Des Konings rijksbanier treedt voort,
 Het heilgeheim van 't kruis ontgloort,
 Waaraan het leven ging ter dood,
 En door den dood ons 't leven bood.
2. Het heeft, door 't staal der lans gewond,
 Om ons van alle smet der zond'

Te wasschen in dien milden vloed,
Gestroomd van water en van bloed.

3. Vervuld is 't, wat in 't trouwe lied
Ons David toezong in 't verschiet,
Waar hij aan alle volken leert:
„Van 't Hout is 't, dat de Heer regeert!”
4. O schoone boom! die glansrijk straalt,
En met des Konings purper praalt;
Verkoren Stam! die 't voorregt smaakt,
Dat gij zoo heil'ge leden raakt.
5. Welzalige! aan uwe armen hing
De losprijs van deez' wereldkring;
Gij weegschaal, waaraan 't ligchaam woog,
Dat aan de hel haar buit ontoog.
6. O Kruis! dat de een'ge hope zijt,
Gegroet in dezen lijdenstijd;
Stort heilkracht op de vromen af,
En delg der boezen schuld en straf.
7. U, bron des heils, Drievuldigheid!
Zij lof door allen geest bereid:
Schenk wie de kruistriomf verblij',
Schenk hun den glorieprijs er bij.

9.

Litanie tot het H. Kruis.

Bij het trekken naar het Roode Kruis.

Wijze: Maria, Moeder Jesu Christ.

1.	Ontferm U over ons, o Heer!	11.
	Kyrie eleyson.	
	Zie, Christus! op ons smeeken neêr.	12.
	Kyrie eleyson.	
2.	God Vader! in des hemels woon, Wij knielen neder voor uw troon.	13.
3.	God Zoon! die met uw kostbaar bloed Voor 's werelds schulden hebt geboet.	14.
4.	God, Heil'ge Geest! die Trooster zijt, En met uw gaven ons verblijdt.	15.
5.	Drieëenig, eeuwig Opperheer! U geven aarde en hemel eer.	16.
6.	O heilig Kruis! wees ons gegroet, Bepurperd met het kostbaarst bloed.	17.
7.	Wij groeten u, o eed'le stam! Gij, altaar van het godlijk Lam.	18.
8.	O levensboom, wiens vrucht ons voedt, En voor den eeuw'gen dood behoedt.	19.

Kyrie eleyson.

9. O zegeteeken van den Held!

Kyrie eleyson.

Die dood en helmagt heeft geveld.

Kyrie eleyson.

10. Die ons ook ter verwinning wenkt,
O heilbanier, die vrede schenkt.

11. O sterfbed van des Menschen Zoon,
Een offer- en een glorietroon.

12. O zoete troost in 's levens smart,
Verkwikking voor 't gebroken hart.

13. O trouwe leerstoel aller deugd,
En milde bron van zielevreugd.

14. O gids op onze pelgrimsbaan!
Gij wijst den weg ten hemel aan.

15. Gij wolk bij dag, gij licht bij nacht,
Die onzen pelgrimstogt verzacht.

16. O alverwervend zoenaltaar!
Gij hoop en heil der Christenschaar.

17. Ik sla mijn blikken naar omhoog:
Gij staat in glorie voor mijn oog.

18. Gij zijt der zaal'gen zielsgeneugt,
Gij aller Eng'len eeuw'ge vreugd.

19. Gij 't reddingsteeken na den val,
Voorspeld van 't oud Profetental.

Kyrie eleyson.

Kyrie eleyson.

t,

20. O schepter van den Middelaar!
 Kyrie eleyson.
 O heilstaf der Apostelschaar.
 Kyrie eleyson.
21. Der Martelaren kracht en kroon,
 Hun luister en onsterflijk loon.
22. O vreugde van het Paradijs!
 Gij, der Belijd'ren roem en prijs.
23. Die 't Maagdenkoor in 't blanke kleed,
 Haar Bruidegom steeds volgen deedt.
24. O rijksbanier van 's hemels Heer!
 En aller Heil'gen lof en eer.
25. U zweren wij voor immer trouw,
 En roepen, ach! vol zielsberouw:
26. O godlijk Lam! dat voor ons stierft,
 Ons 't leven aan het kruis verwierft:
27. Wanneer mijn stervensuur zal slaan,
 Laat dan mijn ziel in vrede gaan.
28. Dan open' 't kruis in onze hand
 Ons, Pelgrims, 't eeuwig vaderland!

Kyrie eleyson.

10.

Ter eere van Maria.

Wijze: O beeld der schoone liefde.

1. O beeld van 't reinste leven,
 Maria, Josefs Bruid!
 Zoo wij ons hart u geven,
 Gij stort uw gunsten uit.
 Ach, dat ik u beminne,
 In blijdschap en in smart;
 Druk diep, mijn Koninginne!
 Uw beeldt'nis in mijn hart. } *bis.*
2. O Josefs Bruid, mijn Moeder!
 Mijn trouwe toeverlaat!
 Werd niet uw Zoon mijn Broeder,
 Die nooit uw beê versmaadt?
 Ach, dat ik u beminne, *enz.*
3. Ach, was ik rein van zonden,
 O vlekkelooze Maagd!
 Ik zou uw lof verkonden,
 Gelijk het u behaagt.
 Ach, dat ik u beminne, *enz.*
4. 'k Zou met uw trouwe scharen,
 En 't juichend hemelheer,
 Mijn dankbaar lofied paren
 En jub'len u ter eer.
 Ach, dat ik u beminne, *enz.*

5. Helaas! hoe moet ik klagen,
 Dat ik, onwaardig mensch,
 U zóó niet kan behagen,
 Als ik het vurig wensch.
 Ach, dat ik u beminne, *enz.*
6. Maar 'k wil mij alle dagen,
 Mijn Moeder! u ter eer,
 Godvruchtiger gedragen
 En dienen mijnen Heer.
 Ach, dat ik u beminne, *enz.*

II.

Avondgroet aan Maria.

1. Maria's beeld, te midden
 Van vrolijk flik'rend licht,
 Het noodt ons, hier te bidden
 Bij 't altaar, haar gesticht.
 Komt, laat ons tot haar ijlen,
 En biddend daar verwijlen,
 Maria, Maria, Moeder! *zegen ons.*
2. Komt, nog een kinderbede
 Maria toegebracht!
 En dan in 's Heeren vrede,
 Den slaap weêr ingewacht:
 Gerust en wél te moede,
 Vertrouwend op haar hoede,
 Maria, Maria, Moeder! *zegen ons.*

3. Wij bidden u te gader,
 Bij 't einde van deez' dag:
 Vraag, Moeder! onzen Vader,
 Wiens wakend oog ons zag,
 Dat Hij ons kwaad verschoone,
 Het goede ons eenmaal loone,
 Maria, Maria, Moeder! *bid voor ons.*
4. Beveilig uwe kind'ren,
 O Moeder! dezen nacht;
 Dan zal geen kwaad ons hind'ren,
 Dan is ons slapen zacht;
 Dan ziet ge ons morgen weder,
 O Moeder, goed en teeder!
 Maria, Maria, Moeder! *wees gegroet.*

ex 36

12.

Bij het aanvaarden van de Pelgrimsreize.

Wijze: Nato Deo.

1. Heil'ge Moeder! Gouda's broederleden
 Komen zamen, met gezang en beden,
 U ter eer naar Kevelaar getreden:
 Hemelsterre! leid, leid onze schreden.
 † Pelgrims! dat Maria
 Ons als heden altoos wijz',
 Hoe door 't leven
 Heen te streven
 Naar het hemelsch Paradijs.

2. Heden gaan we, o Moeder zonder vlekken!
 Weêr ter plaatse die uw liefde wekken,
 Gunst bij gunst op ons mogt nedertrekken,
 Menig uur gebed en lofzang rekken.
 † Pelgrims! dat Maria *enz.*
3. Wil nog eens, gelijk reeds zóóveel jaren,
 Gouda's u getrouwe pelgrimscharen
 Op hun togt voor lijfs- en zielsgevaren,
 Moeder! wil uw kinderen bewaren.
 † Pelgrims! dat Maria *enz.*
4. Laat de zon ons 't bloote voorhoofd schroeijen,
 Of de regen van de leden vloeijen,
 't Lange pad ons onder 't gaan vermoeijen:
 't Zal ons hart in hooger liefde ontgloeijen.
 † Pelgrims! dat Maria *enz.*
5. Luider klinke ons loflied onder 't prijzen;
 Luider steeds moet onze smeekebeê rijzen:
 Wil, o wil aan jongeling en grijzen,
 Moedermaagd! uw zoete gunst bewijzen.
 † Pelgrims! dat Maria *enz.*
6. Wil, Maria! wil op maagd en vrouwen,
 Die haar hoop met kinderlijk vertrouwen
 Op uw nooit-verstooten voorspraak bouwen,
 Met een oog van liefde nederschouwen.
 † Pelgrims! dat Maria *enz.*

7. U
't
't
't

8. 't
V
V
V

9. A
C
C
S

10. V
V
V
E

1. La
D

7. Uw gebed vindt bij uw Zoon behagen :
't Zal ons troost in 's levens droeve dagen ,
't Zal ons kracht bij welverdiende slagen ,
't Zal ons al wat zalig is Hem vragen.
† Pelgrims! dat Maria *enz.*
8. 't Dorstig hert spoedt sneller bij 't genaken
Van de laafbron : wij ook, Moeder! blaken
Van verlangen naar uw tempeldaken,
Waar uw kind'ren zóóveel zoetheid smaken.
† Pelgrims! dat Maria *enz.*
9. Als wij dáár dan, voor uw beeld gebogen,
Of vereend om uw Kapel getogen,
Of bij 't Kruis u, Moeder! bidden mogen,
Sla op ons een blik van mededoogen.
† Pelgrims! dat Maria *enz.*
10. Wil voor ons de deugden die we derven,
Wil genâ voor alle schuld verwerven;
Vraag, dat we eens in Jesus' liefde sterven,
En met u zijn hemelglorie erven.
† Pelgrims! dat Maria *enz.*

13.

Ter eere van het H. Kruis.

Wijze: Nato Deo.

1. Laat ons, Broeders! 't heilig Kruis des Heeren,
Dat ons wenkt en zegent, hier vereeren;

't Zal ons veilig op doen gaan en keeren,
 En den pelgrimsweg ten hemel leeren.
 † Door uw kruis en lijden,
 Hoed ons, Heer! voor 's vijands magt;
 Wil na 't strijden
 Ons verblijden,
 Waar Ge ons in uw glorie wacht.

2. Ach, dat wij om Jesus' kruis en wonden
 Van al 't kwaad, door ons gepleegd, ontbonden,
 En tot Hem van wedermin verslonden,
 Nu en in den dood genade vonden!

† Door uw kruis *enz.*

3. Naar het oord, door uwe gunst beschenen,
 Trekken, Moeder! weêr uw kind'ren henen;
 Wil uw trouwe voorspraak hun verleenen,
 Onder 't kruis met hen u weêr vereenen.

† Door uw kruis *enz.*

4. Dáár dan weêr, of wij met u het zagen,
 Tellen wij de striemen en de slagen,
 Al de wonden, door uw Zoon gedragen,
 Hooren wij van 't kruis uw' Jesus klagen.

† Door uw kruis *enz.*

5. Laat het toch ons hart in liefde ontsteken,
 Dat we úw hart en Jesus hart zien breken
 Hem tot God in tranen hooren spreken,
 En vergeving voor ons, zondaars, smeeken.

† Door uw kruis *enz.*

6. A
O
O
M

7. L
D
D
D

1.

2.

6. Ach! om 't bloed, o Jesus! toen vergoten,
 Om den smaad, waarmee Gij werdt verstooten,
 Om den snik, uw stervend hart ontschoten:
 Maak uw Pelgrims tot uw rijksgenooten.
 † Door uw kruis *enz.*

7. Laat ons dit van uw genâ verwerven:
 Dat wij uwe liefde nimmer derven;
 Dat we U zien, o Jesus! als wij sterven,
 Dan door 't kruis uw hemelglorie erven.
 † Door uw kruis *enz.*

14.

Smeekzang tot de Moeder der Zeven Smarten.

Onder het optrekken naar het Roode Kruis.
 Wijze: Stabat Mater.

1. Zie, gezegendste aller vrouwen!
 Gouda's Pelgrims vol vertrouwen
 Weêr eenstemmig tot u gaan;
 Smeekend naar uw beêhuis trekken,
 Smeekend tot u de armen strekken,
 Hoor, ach hoor uw kind'ren aan!
2. Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte
 Bij het woord van Simeon;
 Hoe doorgiefde u 't vreeslijk lijden,
 Dat uw Jesus door moest strijden,
 Eer Hij dood en hel verwon.

3. Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte,
 Toen gij Bethl'em om den dood
 Van zijn wichtjes hoordet karmen,
 En gij met uw Kindje in de armen
 Bevend naar Egypte vloodt. 8.
4. Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte
 Bij 't verliezen van uw Kind;
 Dat ge eerst na drie lange dagen,
 Na veel vragen en veel klagen,
 In den tempel wedervindt. 9.
5. Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte,
 Toen ge uw' Zoon ter dood zaagt gaan,
 En Hem, onder 't kruishout hijgend,
 Afgemarteld, nederziggend,
 't Smart'lijk oog op u zaagt slaan. 10.
6. Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte,
 Toen gij, met uw Zoon gewond,
 Mét Hem al zijn pijnen lijdend,
 En den wreeden doodkamp strijdend,
 Onder 't bloedig kruishout stondt. 11.
7. Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte,
 Toen, als alles was volbragt,

Gij uw' Zoon, van 't kruis genomen,
 In uwe armen neêr zaagt komen,
 Toen aan al uw kind'ren dacht.

8. Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte,
 Toen ge uw Zoon, in 't graf geleid,
 Aan uwe oogen heel onttoegen,
 Diep bewogen neêrgebogen,
 Eenzaam, Moeder! hebt beschreid.

9. Moeder dan der Zeven Smarten!
 Trouwe troost der droeve harten,
 Sta, o sta uw kind'ren bij,
 Dat we dragen al de dagen
 's Levens plagen zonder klagen,
 Leer ons lijden zooals gij.

10. Maar, o Moeder! mag het wezen,
 Dat zij van het ziekbed rezen
 Voor wie wij ter beêvaart gaan;
 Dat we ons innigst zielsverlangen
 Op deez' pelgrimstogt ontvangen,
 Hoor dan, hoor uw kind'ren aan.

11. Ach, dat ik genezing vonde
 Van de wonde mijner zonde,
 Die ik pleegde keer op keer;
 Voer, o Moeder van erbarmen!
 Voer mij in de broederarmen
 Van uw lieven Jesus weêr.

12. Ach, dat mij uw beê verwerve,
 Dat ik leve, dat ik sterve
 In de liefde van uw' Zoon;
 Dat ik, zegenrijkste Vrouwe!
 Eens uw heerlijkheid aanschouwe
 Waar gij zetelt naast zijn troon.

15.

**Pelgrimslied ter eere van de
 Allerheiligste Maagd
 en Moeder Gods Maria.**

Gedurende de Bedevaart.

Wijzen: Wij groeten u, o Maged schoon! en:
 O Moeder Gods, o reinste Maagd! of: Creator
 alme siderum, en vele kerkzangen.

1. Wij groeten u, o zuiv're Maagd!
 Door wie ons 't heillicht is gedaagd;
 Wij groeten u op uwen troon,
 O Moeder van Gods een'gen Zoon!
2. O reine Maagd! o ed'le bloem!
 Vol hemelgeur, der maagden roem!
 Als kristallijn, zoo schitt'rend rein,
 O smetteloze heilfontein!

3. O zetel, waar de Wijsheid straalt,
Waar 't eeuwig Woord is neêrgedaald,
Die door zijn Geest de waarheid leert,
En in zijn Kerk steeds triomfeert.
4. Geen wereld- of geen hellemagt,
Of wat er opstond uit den nacht,
Heeft ooit de waarheid haar ontroofd,
Want Jesus blijft haar godlijk Hoofd!
5. Gij zijt die Onbevleete Maagd,
Wier moederbeê aan God behaagt;
Die, alverwinnend in den strijd,
Der Kerk een trouwe toevlugt zijt.
6. Gij, oorzaak onzer zielevreugd,
Wier komst heel de aarde heeft verheugd,
Ontvang uit kinderlijk gemoed,
O Moeder! onzen liefdegroet.
7. Beveel ons aan uw godlijk Kind,
Dat ons ten eind' toe heeft bemind,
Dat in den smartelijksten dood
Voor ons zijn laatste bloed vergoot.
8. O Davids Toren van ivoor!
Wijd schitt'rend in den zonnegloor,
Door goddelijke hand gesticht,
Waar alle wapenmagt voor zwicht.

9. Gij, Arke van het Nieuw Verbond!
Op u is mijne hoop gegrond;
De Serafijnen daalden neêr
Om 't gulden Huis van d' Opperheer.
10. O Hemelpoorte! rijk en schoon,
Door u kwam de ongeschapen Zoon,
Hij, 't eeuwig Woord, Hij werd uw Kind,
Zoo teeder heeft Hij ons bemind!
11. O Morgensterre! lieflijk-zacht,
Na zulk een eeuwenlangen nacht:
Gij kondigt 't blijde heillicht aan,
Dat voor het aardrijk op zal gaan.
12. Gij, Toevlugt der verloren ziel,
Die jammerlijk van God verviel,
O Troosteres in allen nood!
Gij redt ons uit den eeuw'gen dood.
13. O Hulp van 't Christelijk gezin,
Gij aller Heil'gen Koningin!
Ach toon in onzen jongsten strijd,
Dat gij ons aller Moeder zijt!
14. Hoor, Moeder! op hun pelgrimsbaan,
Hoor de u gegeven kind'ren aan;
Uw Zoon heeft hunne schuld geboet,
Wees, goede Moeder! wees gegroet.

15.

S

1.

2.

15. Gegroet, Gods Dochter op uw troon!
 Gij, Moeder van Gods eeuw'gen Zoon!
 Gij, Bruid van God den Heil'gen Geest!
 Die vóór en na zigt Maagd geweest!

16.

Smeeklied voor de Overledenen.

Wijze: O vijf werelds klare lichten!

1. Uit de diepe boetekolken
 Dringt de weeklagt naar de wolken
 Al der dooden, die dit uur
 Lijden in het lout'rend vuur:
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade!
 Sla hun smart'lijk zuchten gade,
 Ach, wil hun ten toevlugt zijn,
 In hun onuitspreekb're pijn:
 Bid voor hen, Maria!
2. Aan des levens leed ontheven,
 Is aan 't ligchaam rust gegeven;
 Maar de ziel! zij rust niet eer,
 Voor zij opgaat tot den Heer:
 † Heer! ontferm U hunner.

3. Uit Gods ademing ontsproten, 8.
 Uit zijn leven voortgevloten,
 Is voor haar geen heilgenot
 Dan in 't blij gezigt van God:
 † Heer! ontferm U hunner.
4. Wat al smart de ziel ook drage, 9.
 Hoe de wroeging rust'loos knage:
 Verre van haar God te zijn,
 Is haar de allerfelste pijn!
 † Heer! ontferm U hunner.
5. Hoe doorfolterd ook van binnen, 10.
 God toch, God alléén beminnen
 En hem derven!... wat gemis!...
 Groot, ach! als Gods glorie is:
 † Heer! ontferm U hunner.
6. Of zij zuchten, smeeken, kermen, 11.
 Rust'loos roepen om ontfermen,
 Neen! het baat, bij Gods gemis,
 't Baat hun tot geen lfenis:
 † Heer! ontferm U hunner.
7. Zij dan, in hun onvermogen, 12.
 Klagen ons met smeekende oogen:
 „Wist gij, die op aarde zijt,
 „Wist gij, wat een ziel hier lijdt!”
 † Heer! ontferm U hunner.

8. Zij, ach! die zoo droevig klagen,
't Zijn onze ouders, kind'ren, magen,
't Is een ziel, die ons het wijt,
Dat zij zooveel smarten lijdt!...
† Heer! ontferm U hunner.
9. God, o God! wil toch bevrijden
Die door mijne schuld zoo lijden,
Ach, dat deze pelgrimstogt
Aller straf volboeten mogt!
† Heer! ontferm U hunner.
10. Wil, genadig God! vergeven
Wat zij tegen U misdreven,
Eindig, eindig hunne straf,
Wisch hun laatste smetten af:
† Heer! ontferm U hunner.
11. Laat hen, die toch U beminden,
Laat hen nu ontferming vinden:
Om het lijden van uw Zoon,
Geef hun 't langverbeide loon:
† Heer! ontferm U hunner.
12. Geef hun, die in kerkernachten
Naar uw vaderblik versmachten,
Geef hun in uw aangezigt
De eeuw'ge rust en 't eeuwig licht:
† Heer! ontferm U hunner.

13. Nóg eens, voor U neêrgebogen,
 Smeeken we U: Heb mededoogen!
 Voer hen uit den langen nacht
 In de glorie die hen wacht:
 † Heer! ontferm U hunner.

GEBED.

O God, hemelsche Vader, wij bidden U, dat Gij door het bitter lijden en sterven van uwen lieven Zoon, en door de verdiensten en voorspraak van de allerzaligste Maagd Maria, en van alle Heiligen, de overledenen van ons Broederschap, van onze Processie, van onze vrienden en weldoeners, en alle zielen, die in het vagevuur zijn, tot de eeuwige gelukzaligheid wilt laten komen; Gij, die leeft en heerscht in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

v. Heer, geef haar de eeuwige rust.

R. En het eeuwige licht verlichte haar.

v. Dat zij in vrede rusten.

R. Amen.

17.

Afscheidslied.

Wijze: Wees gegroet op kindertoon, en vele melodiën.

1. Wees nog eens, o Kruis! gegroet,
 Zielverkwikkend liefdeteeken!

Dat, besproeid met godlijk bloed,
 Nog voor ons genâ blijft smeeken,
 Troostend zijt ge ons voorgestaan,
 Wees gegroet, o zegevaan!

2. Weest aan 't eind van onzen togt,
 Weest gegroet, geliefde vanen!
 'k Heb zoo vaak het beeld gezocht,
 Dat er wegdook in uw banen:
 't Vriend'lijk beeld, dat ons behaagt,
 Van de lieve Moedermaagd.
3. Wees van Gouda's pelgrimschaar,
 Eer zij uittreedt uit haar rangen,
 Voor uw plegtig feestaltaar,
 Wees met nog vereende zangen,
 Die de liefde stijgen doet,
 Wees, o Moedermaagd! gegroet.
4. O die zoete bedevaart!
 O die zangen en dat smeeken!
 Dat ons ophief boven de aard',
 't Smart ons, dat we 't onderbreken,
 Hier reeds de optogt zich ontbindt,
 En ik straks de wereld vind.
5. Ziet ge, Pelgrims! 't Kruis niet meer,
 Dat u wenkte vóór uw rijen:

U,
 van
 sten
 Ma-
 van
 onze
 die
 uk-
 en
 en.

a.

Onder 't Kruis toch van den Heer
 Blijven we al ons leven strijen;
 U, te beêvaart, u te huis
 Volgen wij, o dierbaar Kruis!

6. Zien we, o teed're Moedermaagd!
 In uw gouden feestbanieren,
 Nu het uur der scheiding daagt,
 Niet uw naam of beeld meer zwieren:
 U wijdt Gouda's huisgezin,
 U een eeuw'ge kindermin.
7. Wordt niet bij den schittergloor
 Van ontelb're vlammentongen,
 Niet met duizendstemmig koor,
 Moeder Gods! u lof gezongen:
 Afstand scheidt de harten niet,
 Die gij voor u branden ziet.
8. Toeven 's werelds zorgen weêr,
 Dreige weêr 't geweld der zonden:
 Gij, o Moeder van den Heer!
 Is de beêvaart ook ontbonden,
 Waar de pelgrimschare zij,
 Gij toch blijft uw kind'ren bij.
9. Broeders! neen, 't ontga ons niet:
 Pelgrims zijn we heel ons leven,

1. H

U

D

E

2. H

E

A

Z

3. H

V

Hij, die 's hemels rust u biedt,
 Heeft als vreemd'ling hier verbleven:
 Goddelijke Pelgrim! Gij,
 Blijf ons, aardsche Pelgrims, bij!

18.

Danklied na de Bedevaart.

Wijze: Nato Deo.

1. Heil'ge Maagd! weêr zien de Gouwsche zoomen
 Uwe pelgrims blijde weêrgekomen,
 Die uit dank, niet langer in te toomen,
 Heden om Gods altaar zamenstroomen.
     † Gij waart onze Sterre,
     Op de heil'ge pelgrimsbaan;
         Met behagen,
         Al die dagen,
     Zaagt ge ons uit den hemel aan.

2. Heil'ge Maagd en Moeder! hoor dan heden,
 Hoor de vuur'ge dank- en smeekebeden,
 Aan ons brandend pelgrimshart ontgleden,
 Zegen ons, uw trouwe broederleden!
     † Gij waart onze Sterre, *enz.*

3. Koningin der zaal'ge hemelhoven!
 Waar uw gloriezangen nooit verdooven,

Duld, dat we u, met de Eng'len Gods daar-
boven,

Schoon dan ook in zwakke klanken loven.

† Gij waart onze Sterre, *enz.*

4. Teed're Maagd en Moeder onzes Heeren!

Die we als toevlugt voor ons zondaars eeren,

Gij, gij bleeft Gods strafzwaard van ons weren,

Gij ook deedt tot Hem ons wederkeeren.

† Gij waart onze Sterre, *enz.*

5. Goede Moeder! moge uw liefde ons geven,

Dat we nu, van alle schuld ontheven,

Slechts voor 't één, wat noodig is, hier leven,

Dag aan dag naar hooger godsvrucht streven.

† Gij waart onze Sterre, *enz.*

6. Reine Maagd! wij weten 't van 't verleden:

Zwak zijn wij en wankel onze schreden;

Toon ons 't pad, waarop wij veilig treden,

Trouwe Moeder! sterk ons door uw beden.

† Gij waart onze Sterre, *enz.*

7. Moedermaagd en Hemelkoninginne!

't Zij mijn dank, dat 'k vurig nu beginne,

Wat er zondig in mij is verwinne,

U getrouw en altoos méér beminne.

† Gij waart onze Sterre, *enz.*

19.

De XV Geheimen van den Rozenkrans.

Wijze: Wij groeten u, o zuiv're Maagd.

I.

De vijf blijde Geheimen.

I.

Gods vaderoog sloeg de aarde gâ,
 Een engel daalt met spoed:
 „Wees, — sprak hij —, o gij vol genâ,
 „Maria! wees gegroet.”
 † Maria, Koninginne!
 O gij vol moederminne,
 Sta ons bij in allen nood,
 In den dood, Maria! (*bis.*)

1. Naauw heeft ze uit Gods gezant gehoord,
 Wat 's Heeren wil behaagt:
 Of zij stemt in —, en 't eeuwig Woord
 Nam 't vleesch aan uit de Maagd.
 † Maria, Koninginne! *enz.*
2. En zij, die 's werelds Schepper droeg,
 Is tot haar Nicht gegaan,
 Om dienend waar de nood het vroeg,
 Aan hare zij' te staan. († *Maria.*)

3. Zij trekt naar Davids kleine stad, —
 Daar baart zij 't godlijk Kind,
 Dat mét haar 't hemelsch heir aanbad,
 En zij in doeken windt. † 3.
4. Zij bood het God ten offer weêr
 In Salems tempelsteê:
 „Laat nu, — sprak Simeon —, o Heer!
 Uw dienaar gaan in vreê.” † 4.
5. Wat blijdschap voelde uw moederhart,
 Maria! nu ge uw Kind,
 Zoo lang gezocht met zooveel smart,
 In 's Heeren tempel vindt. † 5.

II.

De vijf droevige Geheimen.

- Wie is er, Moeder! die het meldt,
 Hoe u het harte brak,
 Toen 't zwaard, van Simeon voorspeld,
 U zevenwerf doorstak. († *Maria.*)
1. Gij zaagt den Heer, Gethsemané!
 Bedroefd tot in den dood;
 Hoe 't bloed, dat de angst Hem storten deê,
 Op de aarde nedervloot. † 1.
2. Mijn Jesus! ach, wat foltering!...
 'k Zie diepe wond bij wond,

- De striemen van de geeseling,
Die Gij voor mij doorstondt. †
3. Nu mengt de moedwil pijn en hoon
Wreedaardig ondereen:
Ruw vlecht de beul een doornen kroon
Om 's Heeren hoofd nog heen! †
4. Mijn Jesus sleept, bedekt met bloed,
Zijn kruis naar Golgotha;
Wie onzer draagt niet welgemoed
Voortaan zijn kruis Hem na. †
5. Hij sterft, aan 't smartlijk kruis gehecht;
Zijn Moeder ziet het aan!...
Ach, toen is 't zwaard, zoo lang voorzegd,
Diep door haar ziel gegaan!... †

III.

De vijf glorieijke Geheimen.

- Juich, Moeder! juich, uw Zoon regeert
In opperheerschappij: —
Uw droefheid is in vreugd verkeerd,
Gij heerscht nu aan zijn zij'. († *Maria.*)
1. De Heer, de Heer is opgestaan,
En leeft nu voor altijd!
O dood! gij jaagt geen vrees meer aan:
Uw prikkel gingt ge kwijt. †

2. Daar klimt Hij door de sterrenbaan, —
Een Eng'lenpaar daalt neêr,
En kondigt d' elf Apost'len aan:
„Zóó keert Hij eenmaal weêr.” †
3. Hij zendt hun d' afgebeden Geest,
Die licht en krachten geeft;
De Apost'len tuigen 't onbevreesd,
Dat Jesus weder leeft. †
4. Toen gij, o Maagd! van liefde stierft,
Schonk Hij u 't rijksg gebied,
Dat ge in uw mart'laarschap verwierft,
En thans met Hem geniet. †
5. Daar werdt gij door uw eigen Zoon
Gekroond tot Koningin,
En schittert naast zijn glorietroon,
Voor uwe moedermin. †

20.

De XV Geheimen van den Rozenkrans.

Wijze: O gloriosa Domina.

I.

De vijf blijde Geheimen.

Wij groeten u, o reine Maagd!
O Koningin, o Koningin!

Gij, die uw' Schepper hebt behaagd,
O Koningin Maria!

1. Ge ontvingt in u des Vaders Zoon,
O Koningin, o Koningin!
Hij daalde in u van 's hemels troon,
O Koningin Maria!
2. Gij gingt een langen weg te voet,
O Koningin, o Koningin!
En hebt uw blijde Nicht begroet,
O Koningin Maria!
3. Gij hebt den Redder dezer aard',
O Koningin, o Koningin!
Te Bethl'em in een stal gebaard,
O Koningin Maria!
4. Ootmoedig naar Gods huis gegaan,
O Koningin, o Koningin!
Boodt gij uw Zoon ten offer aan,
O Koningin Maria!
5. Drie dagen trokt gij zoekend rond,
O Koningin, o Koningin!
Eer gij uw Jesus wedervondt,
O Koningin Maria!

II.

De vijf droevige Geheimen.

O droeve Moeder, vol van smart!
 O Koningin, o Koningin!
 Wat diepe wonden droeg uw hart,
 O Koningin Maria!

1. O Moeder, welk een zielewee!
 O Koningin, o Koningin!
 Bij 't bloedzweet in Gethsemané,
 O Koningin Maria!
2. O Moeder, welk een foltering!
 O Koningin, o Koningin!
 Bij Jesus' wreede geeseling,
 O Koningin Maria!
3. O Moeder, welk een pijn en hoon!
 O Koningin, o Koningin!
 Uw Jesus draagt een doornen kroon,
 O Koningin Maria!
4. O Moederhart, op nieuw doorboord!
 O Koningin, o Koningin!
 Uw Jesus sleept zijn kruishout voort,
 O Koningin Maria!
5. O Moeder, welk een marteling!
 O Koningin, o Koningin!

1.

2.

3.

4.

Toen Hij aan 't kruis te sterven hing,
O Koningin Maria!

III.

De vijf glorieijke Geheimen.

Verheug u: na die lange smart,
O Koningin, o Koningin!
Verrukt de vreugd uw moederhart,
O Koningin Maria!

1. Verrezen is des levens Heer,
O Koningin, o Koningin!
Maria ziet haar Jesus weêr,
O Koningin Maria!
2. Uw Zoon ging in zijn heerlijkheid,
O Koningin, o Koningin!
Waar Hij een plaats ons toebereidt,
O Koningin Maria!
3. Toen is zijn geest op aard' gedaald,
O Koningin, o Koningin!
Die met zijn licht Gods Kerk bestraalt,
O Koningin Maria!
4. Uw Zoon zendt u een Engelrij,
O Koningin, o Koningin!
En juichend voert ze u aan zijn zij',
O Koningin Maria!

5. Uw Zoon geeft u de gloriekroon,
 O Koningin, o Koningin!
 Nu heerscht gij op uw hemeltroon,
 O Koningin Maria!

GEBED.

1. O gij, uw glorie ingegaan,
 O Koningin, o Koningin!
 Hoor 't smeeken uwer kind'ren aan,
 O Koningin Maria!
2. Bid voor de Kerk, voor Jesus' Bruid,
 O Koningin, o Koningin!
 Straal' zijne glorie in haar uit,
 O Koningin Maria!
3. Bid voor 't beminde Hoofd der Kerk,
 O Koningin, o Koningin!
 Dat Jesus hem verlichte en sterk',
 O Koningin Maria!
4. Bid, dat uw Zoon de herderschaar,
 O Koningin, o Koningin!
 In zijn getrouwe dienst bewaar',
 O Koningin Maria!
5. Bid, dat hun kudde tot hun vreugd,
 O Koningin, o Koningin!

- Moog bloeijen, groeijen in de deugd,
O Koningin Maria!
6. Bid, dat geen Christen Vorst of Staat,
O Koningin, o Koningin!
Aan 't heil van Kerk of zielen schaad',
O Koningin Maria!
7. Weer, Moeder! alle zonde en straf,
O Koningin, o Koningin!
Weer alle geesels van ons af,
O Koningin Maria!
8. Bid, bid voor ons in allen nood,
O Koningin, o Koningin!
En blijf ons bij tot in den dood,
O Koningin Maria!

21.

Stabat Mater.

Wijzen, als het Latijn.

Naast het kruis, met schreijende oogen,
Stond de Moeder, diep bewogen,
Daar de Zoon te sterven hing;

En haar door het zuchtend harte,
Overstelpt van wee en smarte,
't Zevenvoudig slagzwaard ging.

O hoe droef, hoe vol van rouwe,
 Was die zegenrijkste vrouwe
 Om Gods Ééngelboren Zoon.

Ach, hoe streed zij! ach, hoe kreet zij,
 En wat folteringen leed zij
 Bij 't aanschouwen van dien hoon!

Wie, die hier niet schreijen zoude,
 Die het grievend leed aanschouwde,
 Dat Maria's ziel verscheurt?

Wie kan, zonder meê te weenen,
 Christus' Moeder hooren stenen,
 Daar zij met haar Zoon hier treurt?

Voor de zonden van de zijnen,
 Zag zij Jesus zoo in pijnen
 En in wreede geeselstraf;

Zag haar lieven Zoon zoo lijden,
 Heel alleen den doodkamp strijden,
 Tot Hij zijnen geest hergaf.

Geef, o Moeder! bron van liefde,
 Dat ik voele wat u griefde,
 Dat ik met u medeklaag';

Dat mij 't hart ontgloei' van binnen
 In mijn God en Heer te minnen,
 Dat ik Hem alleen behaag'.

Heil'ge Moeder! wil mij hooren!
 Met de wonden mij doorboren,
 Die Hij aan het kruishout leed;

Ach, dat ik de pijn gevoelde
 Die uw lieven Zoon doorwoelde,
 Toen Hij stervend voor mij streed.

Mogt ik klagen al mijn dagen,
 En zijn plagen waarlijk dragen
 Tot mijn jongste stervenssmart.

Met u onder 't kruis te weenen,
 Met uw rouwe mij vereenen,
 Dat verlangt mijn droevig hart.

Maagd der maagden! nooit volprezen,
 Wil nu niet mij tegen wezen,
 Laat mij treuren aan uw zij';

Laat mij al de wreede plagen
 En den dood van Christus dragen,
 Laat mij sterven zooals Hij.

Laat mij, in zijn kruis verslonden,
 Laat zijn wonden mij doorwonden
 Om de liefde van uw Zoon.

Dan, in wederliefde ontstoken,
 Worde ik door u voorgesproken,
 Moeder! voor zijn regtertroon.

Maak, dat mij het kruis beware,
 Dat dan Christus' dood mij spare,
 Dat Hij mij genâ bewijz';

En als 't ligchaam eens zal sterven,
 Doe mij dan de glorie erven
 Van het hemelsch Paradijs.

GEBED.

Wij bidden U, Heer Jesus Christus, dat de allerzaligste Maagd Maria, uwe Moeder, voor ons nu en in het uur van onzen dood bij uwe goedertierenheid tusschenbeide kome; zij wier allerheiligste ziel met het zwaard van droefheid doorstoken is. Door U, Jesus Christus, Zaligmaker der wereld, die met den Vader en den H. Geest leeft en regeert in de eeuwen der eeuwen. Amen.

22.

Litanie-Lied van Onze Lieve Vrouw.

Wijze: Stabat Mater, en vele melodiën.

Heere, God! wil U ontfermen,
 Christus, God! wil U ontfermen,
 Heer! wil ons genadig zijn.

Heere, God! o wil ons hooren,
 Christus, God! wil ons verhooren,
 Heer! wil ons genadig zijn.

Vader, God! op 's hemels troone,
 Godes Ééngelboren Zone!
 Heer! ontferm U over ons.

Heil'ge Geest, God! hooggeprezen,
 Drie Personen, één in wezen!
 Heer! ontferm U over ons.

O Maria! hoog in eere,
 Heil'ge Moeder van den Heere,
 † O Maria! bid voor ons.

Maagd der maagden uitgelezen,
 Om Gods Moeder eens te wezen,
 † O Maria! *enz.*

O gij Moeder der genade,
 Wie geen erfsmet immer schaadde. †

Moeder gij, en Maagd gebleven,
 Hebt gij Jesus ons gegeven. †

Gij ten tempel Gods geheiligd,
 En voor alle smet beveiligd. †

Liefste, wondervolle Moeder
 Van den Schepper en Behoeder.

Wijze Maagd, en hoog te prijzen,
Lof en eer moet tot u rijzen. †

Groot in moederlijk vermogen,
Zacht en trouw in mededoogen. †

Reine spiegel aller vromen,
Vreugd is ons door u gekomen. †

Vat, vol van den Geest des Heeren,
Wie kan waardig u vereeren. †

Vat van godsvrucht, geur van Eden,
Roze vol verborgenheden. †

Davids toren, zegeteeken,
Elpen toren, nooit bezweken. †

Gulden huis en 's Heeren woning,
Bondsark zijner gunstbetooning. †

Deure tot des hemels luister,
Morgenster na 't lange duister. †

Gij, ons heil bij krankte en wonden,
Toevlugt voor wie zucht in zonden. †

Troosteres van alle droeven,
Hulp voor al wie hulp behoeven. †

Koningin der Eng'lenrangen,
Gij, der Vad'ren zielsverlangen. †

Koninginne der Profeten,
En Apost'len, hooggezeten. †

Koningin der Martelaren,
Maagden- en Belijd'renscharen. †

Koningin van alle Heil'gen,
Laat uw voorspraak ons beveil'gen.

Godlijk Lam, dat neemt de zonden,
Door uw kruis, uw dood en wonden,
Spaar ons, zondaars, spaar ons, Heer!

Godlijk Lam, wil ons bevrijden,
Door uw dood en smart'lijk lijden,
Zie genadig op ons neêr.

Godlijk Lam, ons heil en leven,
Wil ons onze schuld vergeven,
Ach, ontferm U onzer, Heer!

23.

Bede aan Jesus' H. Moeder.

Wijze, als het voorgaande Gezang.

1. O Maria! Maged schoone,
Bid voor ons bij uwen Zone,
O Maria! bid voor ons.
2. O Maria! Maged reine,
Moeder Gods en heilfonteine!
O Maria! bid voor ons.

3. O Maria! hooggeprezen,
Door uw Zoon zijn wij genezen,
O Maria! bid voor ons.
4. O Maria! rein van zonden,
Vraag genezing onzer wonden,
O Maria! bid voor ons.
5. O Maria! hoog verheven,
Gij gaaft ons den God van 't leven!
O Maria! bid voor ons.
6. O Maria! Koninginne!
Vraag ons Jesus' zoete minne,
O Maria! bid voor ons.

24.

Hulde en Bede aan Maria.

Eigen Wijze, en ook: Wien Neêrlandsch bloed.

1. Komt! heffen wij een loflied aan,
Luid klimm' het op van de aard',
Tot voor den troon, waar de Eng'len staan:
't Zij met hun lied gepaard.
Wij zingen op den toon van 't stof,
En knielen voor u neêr,
Wij staam'len dankbaar uwen lof,
O Moeder van den Heer! (*bis.*)

2. Dat onze lof u niet mishaag',
 O Hemelkoningin!
 Al is de toon van 't stof te laag,
 Hij dring' ten hemel in.
 Wat sterv'ling, die zoovéél vermogt,
 Wat haalt er bij uw eer:
 Nooit is uw hulp vergeefs gezocht,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)
3. Uw ootmoed was zoo gadeloos,
 Zoo minlijk in Gods oog,
 Dat u zijn Zoon tot Moeder koos
 En neêrkwam van omhoog;
 O Morgenster der zaligheid!
 Hij daalde op aarde neêr,
 De Redder, eeuwenlang verbeid,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)
4. In woede sloeg de ontroerde hel
 Om 't heil van ons geslacht,
 Toen u de Aartsengel Gabriël
 De hemelboodschap bragt.
 Hoe Satan dreig' bij elken tred,
 Wij vreezen hem niet meer:
 Uw Zoon heeft hem den kop verplet,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)
5. Hoe lieflijk klonk der Eng'len toon
 Voor de eerste maal op aard',

Toen gij, o zuiv're Maagd! Gods Zoon
 In Bethl'em hebt gebaard;
 Het hemelkoor juichte in ons lot
 En daalde om 't kribje neêr:
 Het zag — een menschgeworden God!
 U — Moeder van den Heer! (*bis.*)

6. Wij roepen nóg met heel de Kerk
 Door de eeuwen heen u aan:
 Heeft Jesus 't eerste wonderwerk
 Niet op uw beê gedaan?
 Ach, zie beschermend van omhoog
 Hier op uw kind'ren neêr,
 Aanschouw ons met meêdoogend oog,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

7. Toen Jesus aan het kruishout hing,
 Ons 't eeuwig heil verwierf,
 Gaf Hij u aan zijn lieveling,
 Eer Hij voor allen stierf;
 Gij werdt zijn Moeder, hij uw kind,
 Wij deelen in die eer:
 En óns hebt gij als hém bemind,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

8. Uw Moeder is zij, Pelgrimschaar!
 Die u getrouw bemint;
 Zeg, zeg in alle zielsgevaar:
 Ach Moeder! hoor uw kind!

Zie, lieve Moeder, vol genâ!
 Zie op uw Pelgrims neêr:
 Uw liefde heeft geen wedergâ,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

9. Ach, Moeder van barmhartigheid!
 Onttrek uw hulp ons niet;
 Als ons de wereld lokt en vleit
 En gij ons wank'len ziet,
 Of Satan ons zijn strikken zet
 Door wellust, goud of eer:
 Ach, dat uw voorspraak ons dan redd',
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

10. Wanneer behoefte ons dreigt of drukt,
 Of ramp bij ramp ons slaat;
 Als wát we ook pogen wreed mislukt,
 Ons alle hoop vergaat;
 Als ons deze aard' geen troost meer biedt,
 Zie gij dan op ons neêr,
 En weiger ons uw hulp toch niet,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

11. Als 't albeslissend sterfuur slaat,
 En 's levens licht verdwijnt
 Voor de eeuwigheid, die opengaat
 En aan de ziel verschijnt:
 Ach, dat ik dan mijn brekend oog,
 Mijn Moeder! tot u keer',

Uw zoeten blik ontmoete omhoog,
O Moeder van den Heer! (*bis.*)

12. Bescherm uw Pelgrims op hun baan
En waak aan onze zij';
Hoor, Moeder! hoor uw kind'ren aan
En blijf ons altoos bij.
Wat lot ons in dit leven beid',
U zingen wij ter eer;
U zingen we eens in eeuwigheid,
O Moeder van den Heer! (*bis.*)

25.

Lofzang aan het H. Hart van Maria.

Eigen Wijze.

1. O Maagd, o schoonheid nooit volprezen!
O Moeder van 't oneindig Wezen!
Wat luister schittert van uw troon;
De seraf, aan zich zelf ontogen,
Juicht, voor uw glorie neêrgebogen:
O Koningin! wat zijt gij schoon. (*bis.*)
2. Wij derven in het aardsche duister
't Genot nog van uw hemelluister,
Maar smaken toch uw liefdegloed;

De Seraf zinge uw heerlijkheden:
 Wij dan, wij juichen hierbeneden:
 O Moedermaagd! wat zijt gij goed. (*bis.*)

3. Ach, konden onze kinderklanken
 U voor de ontelb're gaven danken,
 Ons toegevloed door uwe hand;
 Ontvang voor al die zegeningen,
 Maria! van uw gunstelingen,
 Hun hart ten eeuwig liefdepand. (*bis.*)

4. Zie, Moeder, altoos goed en teeder!
 O zie met welbehagen neder
 Op 't offer van ons kinderhart;
 O moog' het immer 't uwe wezen,
 Geen onheil is ons dan te vreezen:
 Wij zijn getroost in alle smart. (*bis.*)

5. Dan spann' de wereld vrij haar strikken,
 Dan dreig' de hel ons met haar schrikken,
 Wat vijand onze ziel bestrijd':
 Wij weten, wij, op wie wij hopen,
 Uw moederhart staat voor ons open,
 O gij, die onze toevlugt zijt! (*bis.*)

6. Met u dan zullen wij verwinnen,
 Wij blijven eeuwig u beminnen,
 En zien u op uw glorietroon;

Dan zullen met de hemelkringen,
 Ook wij, o Moeder! eeuwig zingen:
 Wat zijt gij goed, wat zijt gij schoon! (*bis.*)

26.

Aan Maria eer!

Wijze: Maria lev'!

1. Maria eer! wat liefde en luister meng'len
 Zich in dit hart, van alle smetten vrij!
 Maria eer! u, Koningin der eng'len,
 U, Moeder vol genâ! u zingen wij.
 Maria, Moeder! }
 Ach, hoor uw kind; } (*bis.*)
 Eer aan Maria! }
 Die ons zoo teêr bemint. }
2. Maria eer! komt, laat ons nederknielen,
 Ze is Dochter Gods, Gods Moeder, Godes
 Bruid;
 Maria eer! de toevlugt onzer zielen:
 Door hare hand stort God zijn gunsten uit.
 Maria, Moeder! *enz.*
3. Maria eer! zou ik haar ooit vergeten?
 'k Zonk liever neêr in 't immer-zwijgend graf;
 En zou ik eens geen dankbaar kind meer heeten:
 Breek liever dan, o God! mijn dagen af.
 Maria, Moeder! *enz.*

4. Maria eer! zoo 'k in haar liefde leve,
 'k Ben, als haar kind, voor kwaad noch dood
 beducht;
 De laatste klank, die van mijn lippen zweve,
 Zij, Moeder! nog een teed're liefdezucht.
 Maria, Moeder! *enz.*

27.

De Onbevleete Ontvangenis van Maria.

Wijze: Staak, o wereld! 't angstig klagen, en
 vele melodiën.

1. Laat mij nog een lofzang wekken,
 Schoonste! wie de hemel mint;
 Blanke Lelie zonder vlekken,
 Roze, die geen weërگا vindt!
 Held're ster aan 's hemels kimmen,
 Smettelooze morgengloor!
 Laat mijn zangtoon tot u klimmen,
 Bloem van Juda's maagdenkoor!

2. U mogt nooit het vonnis treffen,
 Dat er kleeft aan 't aardsch geslacht:
 God wilde u den vloek ontheffen,
 Die ons doemt in Satans magt.

Hij, die vóór alle eeuw regeerde,
 Heer van leven is en dood,
 Hij was 't, die zijn Moeder eerde,
 Toen zij werd in Anna's schoot.

3. Haar zou de eeuw'ge Geest omzweven,
 En zijn Bruid mogt niet bevlekt,
 In wie Hij den God van 't leven
 Eens het aardsche leven wekt.
 Goddelijk, Drieëenig Wezen!
 Vader, Zoon, en Heil'ge Geest!
 Eeuwig zij de gunst geprezen,
 Die Gij aan dit kind beweest.
4. Satan sloeg in nieuwe woede,
 Toen hij 't vreemd geheimnis zag',
 En zijn nederlaag vermoedde
 Uit Maria's wordingsdag.
 Was hij nimmer nog geweken,
 Greep hij 't kiemend leven aan:
 Hier, hier is zijn magt bezwiken,
 Hier hem de eerste buit ontgaan.
5. God van eindeloos ontfermen!
 Zie ons aan met vaderoog;
 Wil voor Satan ons beschermen,
 Die ons vaak aan U onttoog;
 En gij, Moeder vol genade!
 Die de helslang hebt verplet,

Vraag, dat ons geen zonde schade,
Maagd! ontvangen vrij van smet.

28.

Jubellied aan Maria, Onbevlekt Ontvangen.

Wijze: Wees gegroet op kindertoon, en vele melodiën.

1. Lieve Moeder van den Heer!
Laat ons om uw zetel dringen,
Laat uw kind'ren u ter eer
't Zielverrukkend feestlied zingen;
't Moet weêrklinken luid en blij:
MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!
2. 't Heeft reeds 't wijde wereldrond,
En herscheppend, overklonken
't Woord, door Pius' mond verkond;
En uw kind'ren, vreugdedronken,
Jub'len op uw feestgetij:
MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!
3. Neen dat loflied zwijgt niet meer:
Tot aan 's werelds verste palen,
Zullen met het hemelsch heer
Al uw kind'ren 't luid herhalen,

't Woord van 't zalig jubeltij:
MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

4. En we voegen dank en beê
Aan de blijde feestgezangen;
Wie, wie dankt niet met ons meê
Voor al 't heil, door u ontvangen
In het zalig jubeltij,
MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

5. Zonnezuiv're Moedermaagd!
Om de glorie u gegeven,
Hoor ook wat ons hart u vraagt:
Dat wij na een schuldloos leven
Eeuwig jub'len aan uw zij':
MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

29.

Lofzang ter eere van het II. en Onbevlekt Hart van Maria.

Wijze: Wees gegroet op kindertoon, en
vele melodiën.

I.

Vóór Jesus' lijden.

1. Laat nu de aarde op blijden toon
't Duizendstemmig feestlied zingen,
Reeds weêrklinkt om 's Heeren troon

- 't Lofgezag der hemellingen ;
 't Ruisch' der Moeder van den Heer
 En haar heilig Hart ter eer!
2. Spiegel, gij! van Godes magt,
 Die voor de erfsmet u beveiligd,
 En u onder 't aardsch geslacht
 Zich ten woontent heeft geheiligd,
 Heiligdom van Gods genâ,
 Tempel zonder wederga!
3. Vlekloos Hart! wie zal uw lof,
 Wie uw zaligheid bezingen!
 De Eng'len van het hemelsch hof
 Spreken in hun hooge kringen,
 Neen zij spreken nimmer uit,
 Wat dit heilig Hart omsluit.
4. Voor het magtig zonnelycht
 Wijkt de stille sterrenluister;
 Maar de zon haalt 't aangezigt
 En haar stralen weg in 't duister
 Voor de glorie van de Maagd,
 Die aan 't hart van God behaagt.
5. Reiner dan ooit sneeuwvlok viel,
 Waardig hier haar God te aanschouwen,
 Was de nederige ziel

Der gezegendste aller vrouwen;
 Op die schoonheid zag de Heer
 Van zijn hoogen zetel neêr.

II.

Bij Jesus' lijden.

6. Toen nu 't Woord in uwen schoot,
 Moedermaagd! was neêrgekomen,
 En, bereid ten offerdood,
 Knechtsgestalt had aangenomen,
 O wat hebt ge een liefdegloed
 In uw Moederhart gevoed.
7. Hoe was toen uw Hart verheugd,
 En in liefdevuur verslonden,
 Want gij droegt der heem'len vreugd;
 Maar, o Moeder! eens ook wonden
 Al de schichten van de smart
 Uw beminnend Moederhart.
8. U doorgriefde wond bij wond
 Door geheel uw lijdend leven;
 Maar toen ge onder 't kruishout stondt,
 En uw' Zoon den geest zaagt geven,
 En een speer zijn zij' doorstak,
 Ach! wie meldt, hoe 't Hart u brak.
9. Uit dat ligchaam, zoo verscheurd,
 Vloeit een bloedstroom voor haar neder;

10.

11.

12.

13.

Wie, wie is er die niet treurt
 Met een Moederhart zoo teeder:
 Maatloos als de onmeetb're zee,
 Is Maria's boezemwee.

10. Ach, droog hare tranen af,
 Rijs, o Koning van het leven!
 Rijs weêr uit het duister graf;
 En van glorielicht omgeven,
 Trooste uw aangezigt de smart
 Van 't gebroken Moederhart.

III.

Na Jesus' lijdën.

11. Wees, Maria! wees getroost,
 Lang zal 't lijdensuur niet wezen,
 Eer de derde morgen bloost,
 Ziet ge uw Zoon, uit 't graf gerezen,
 Vrij van smart en vrij van smaad,
 In 't onsterflijk lichtgewaad.
12. Daar, daar ziet zij reeds haar God,
 Haar beminden Zoon genaken,
 En een nameloos genot
 Voelt zij nu haar Hart doorblaken,
 Tot Hij, in triumf gekeerd,
 Aan des Vaders zij' regeert.
13. Rust'loos zucht haar minnend Hart,
 Nu ze op aard' nog moet verwijlen;

O! zij wil van liefdesmart
Opwaarts naar heur Jesus ijlen,
Die in 's Vaders heerlijkheid
Reeds haar zetel toebereidt.

14. Als het maagd'lijk Was voor 't vuur,
Voelde zij haar Hart verteren,
En versmacht naar 't zalig uur,
Dat de stem haar roep' des Heeren;
Toen kwam Jesus haar te moet,
En zij stierf van liefdegloed.

15. Heilig Harte! vrij van smet,
Troost voor wie op u vertrouwen,
Hoor ons kinderlijk gebed,
O gezegendste aller vrouwen!
Vraag nu, vraag van 't godlijk Lam,
Dat zijn liefde ons hart ontvlamm'.

30.

Loflied aan de Onbevleete Moedermaagd.

Eigen Wijze.

1. Wij prijzen vol vreugde de zuiverste Maagd,
In onze nooit-zwijgende zangen;

Haar schoonheid heeft God haren Schepper
behaagd :

Zij werd zonder erfsmet ontvangen.

O reinste der maagden! u love mijn lied,
Versmaad, ach versmaad mijne zangen toch niet.

2. Van 't hoogste der heem'len zag God op u neêr,
Zijn oog sloeg u liefderijk gade;
Reeds vóór uw geboorte werdt gij door den Heer
Vervuld met de rijkste genade;
Ook bleeft gij van iedere zonde bevrijd,
En immer uw Heer en uw Schepper gewijd.
3. Gelijk onder doornen de lelie bekoort,
Zoo zijt gij het sieraad der vrouwen;
Ach mogt ik, o Moeder van 't eeuwige Woord!
Eens al uwe schoonheid aanschouwen;
O vleklooze Moeder! wat zijt gij toch schoon:
Gij deelt in de glorie van Jesus, uw Zoon.
4. Nu leeft gij daarboven in eind'looze vreugd,
Waar de Eng'len u juichend omringen;
De hemel wordt thans door uw schoonheid ver-
heugd,
Die Cherubs en Serafs bezingen;
O luister des hemels! gij schittert van licht:
God zélf heeft uw troon naast den zijne
gesticht.

5. O maagd'lijke Moeder, o vleklooze Maagd!
 Tot boven de sterren verheven,
 Verwerf ons die deugd, die het meest u behaagt,
 Geleid ons ten eeuwigen leven;
 Dan juichen wij immer rondom uwen troon:
 O reinste der maagden! wat zijt gij toch schoon.

31.

Maria-Tenhemelopneming.

Wijze: als Lied 27.

1. Wie, wie zie ik opwaarts zweven,
 Van het zonnelicht omvloed,
 Van een kroongesternte omgeven,
 Dat haar om het voorhoofd gloeit?
 Eng'len dartelen en spreijen
 Edens bloemen voor haar voet,
 Waar zij onder 't blij geleijen
 Naar haar Welbeminde spoedt.
2. 't Is de Maagd, van God verkoren,
 Door der vad'ren stem voorzeid,
 Die uit Davids stam geboren
 Eeuwen zuchtend was verbeid;
 Zij, na zooveel bange jaren,
 Zij moest in een herderstal
 't Wichtje door een wonder baren,
 Dat de God was van 't heelal.

3. Blij dan zij haar lof gezongen;
 Van geslachte tot geslacht,
 Worde door ontelb're tongen
 's Werelds dank haar toegebracht:
 Zij, zij is het, die aan de aarde
 Heil en vrede wedergaf;
 Want het Wichtje, dat zij baarde,
 Sloeg ons Satans kluisters af.
4. O dat we immer met vertrouwen,
 In het leven, in den dood,
 Opwaarts naar Maria schouwen,
 Die haar kind'ren nooit verstoot;
 Waar Gods Eng'len neêrgebogen
 Staan om d' eeuw'gen glorietroon,
 Deelt zij Jesus' rijksvermogen,
 En beveelt ze ons aan haar Zoon.
5. Luide moet ons lied dan rijzen
 Om de glorie die haar kroont,
 Luide Jesus' liefde prijzen,
 Die oneindig haar beloont.
 Heden dan met de Eng'lenkringen
 Juichen wij, vervoerd van min;
 Maar, nog aardsche bannelingen,
 Roepen we ook haar voorspraak in.

32.
Feestlied op
Maria-Tenhemelopneming.

Wijze: Nato Deo.

1. Laat ons blij Gods lieve Moeder eeren:
Zij zal heden de oogen tot ons keeren;
Wat we ootmoedig in 't gebed begeeren
Met ons vragen voor den troon des Heeren.
‡ Moeder, hoogverheven!
Ach, verwerf ons bij uw Zoon,
Als wij sterven,
Dat wij erven
't Eeuwigdurend hemelloon.
2. Ze is deez' dag ten hemel opgenomen;
Al de zaal'gen doen hun zangen stroomen
Haar ter eer: hoe zou een kind nu schromen,
Heden voor haar moedertroon te komen.
‡ Moeder, hoogverheven! *enz.*
3. Moeder nog, gelijk zij was op aarde,
Heerscht zij naast den Zoon, dien zij ons baarde;
Smaakt zij 't loon, dat zij zich hier vergaârde,
Die zijn woorden in haar hart bewaarde.
‡ Moeder, hoogverheven! *enz.*
4. Hij, die haar tot Moeder heeft verkoren,
Die haar Zoon is, uit haar schoot geboren,
Die haar nu zijn glorie heeft beschoren:

H
5. W
D
A
W
6. W
K
M
M
7. W
G
M
Ja
1.

Hij, Hij zal haar moederbeê verhooren.

† Moeder, hoogverheven! *enz.*

5. Welk een magt en liefde hier verbonden!
Die om strijd uit duizend duizend monden
Al de heem'len en deze aard' verkonden:
Wie, wie bad, en heeft geen hulp gevonden?
† Moeder, hoogverheven! *enz.*
6. Wij dan, Gouda's oude broederleden,
Komen op uw feestgetij van heden,
Moeder! vol vertrouwen toegetreden
Met een krans van kinderlijke beden.
† Moeder, hoogverheven! *enz.*
7. Wees geloofd, o Moeder! nooit volprezen,
Gij deez' dag ten glorietroon gerezen;
Moeder Gods, van eeuwig uitgelezen!
Ja, gij zult ook onze Moeder wezen.
† Moeder, hoogverheven! *enz.*

33.

Maria-Tenhemelopneming.

Wijze: Maria, Moeder Jesu Christ.

1. Maria, Moeder van Gods Zoon,
Alleluja!
Ging heden op naar 's hemels troon.
Alleluja!

- Maria, Moeder van Gods Zoon,
Alleluja!
Ging heden op naar 's hemels troon.
Alleluja, Alleluja!
2. God zond zijne Eng'len tot haar af,
Alleluja!
Om haar te wekken uit het graf.
Alleluja!
3. Zij voeren met hun Koningin,
Verrukt den open hemel in.
4. Daar komt, met heel een Eng'lenstoet,
De Zoon zijn Moeder in 't gemoet.
5. Wat onuitspreeklijk heilgenot!
Zij ziet Hem, haren Zoon en God!
6. Elkaâr zien Zoon en Moeder aan:
En zwijgend bleven de Eng'len staan!...
7. Nu treedt zij in een zonnegloor,
Aan Jesus' hand de heem'len door.
8. Een maagdelijke sterrenkrans
Staat om haar hoofd in stillen glans.
9. Zij, vol genade als vol van deugd,
Geniet de volheid aller vreugd!
10. Zij zetelt op den eeretroon,
Naast Jesus, haren God en Zoon.

Alleluja!

Wijze

2.

3.

11. Zoo is zij 's hemels Koningin,
 Alleluja!
 Maar Moeder ook van 't aardsch gezin.
 Alleluja!
12. Zoo klimm' tot haar ons smeekend lied:
 Vergeet ons, arme Pelgrims, niet. Alleluja!
13. Verwerf ons bij uw Zoon genâ,
 Wij zingen Hem Alleluja!

34.

Ave maris Stella.

Bij alle feestgelegenheden.

Wijze: O Deus, ego amo te; of: Creator alme siderum,
 en andere kerkzangen. Zie Lied 15.

1. Gegroet gij, Sterre van het meer!
 Verheven Moeder van den Heer,
 En altoos Maagd; gij hemelpoort,
 Die ons 't verbeide heil beschoort.
2. Wat Gabriël u heeft verkond,
 Neem 't Ave van zijn Eng'lenmond;
 Keer Eva's naam ten zegengroet,
 Dat ge ons in vrede vest en hoedt.
3. Wil zondaars van hun boei ontslaan,
 Breng voor de blinden 't heillicht aan;
 Verdrijf ons kwaad met alle straf,
 Smeek al het goede voor ons af.

Alleluja!

Alleluja!

Alleluja!

Alleluja!

4. O toon ons, dat gij Moeder zijt,
Dat Hij, die zich uw Zoon belijdt,
Door u eens tot ons heil gebaard,
Door u ook ons gebed aanvaard'.
5. Der Maagden zonderlinge bloem,
Zachtmoedige! der zachten roem,
Ik bid, dat ge onze schuldboei slaakt,
Zachtmoedig ons en zuiver maakt.
6. Verleen een reine levensbaan,
Beveilig 't pad waarop we gaan,
Opdat wij, Jesus ziend', verheugd
Te zaâm steeds juichen in zijn vreugd.
7. Zij God den Vader lof en eer,
Met Christus, d' allerhoogsten Heer;
Zij de eigen roem den Geest bereid,
Den Drie ééne eer in eeuwigheid.

35.

Ave Regina coelorum.

Wijze: Maria, Moeder Jesu Christ.

1. Gegroet, o Hemelkoningin!
Ave Maria.
- Gegroet, der Engelen Vorstin!
Ave Maria.

Heil u, o spruit! o zaal'ge schoot!

Ave Maria.

Waaruit der wereld 't licht ontsproot.

Ave Maria.

2. Wees, glorierijke Maagd! verblijd,

Ave Maria.

Die onder allen 't schoonste zijt.

Ave Maria.

Gegroet, o gij, zoo vol van eer!

Ave Maria.

En bid voor ons bij God den Heer.

Ave Maria.

36.

Regina coeli.

Wijze: Maria, Moeder Jesu Christ.

Verblijd u, 's hemels Koningin!

Alleluja!

Want dien gij droegt vol moedermin,

Alleluja!

Hij, naar zijn woord, stond op uit 't graf,

Alleluja!

Bid God genade voor ons af.

Alleluja!

De Heer verrees: o wees verblijd,
 Alleluja!
 Maria! die zijn Moeder zijt.
 Alleluja!

37.

Alma Redemptoris Mater.

Wijze: Maria, Moeder Jesu Christ.

Verheven Moeder! uit wier schoot	Ora pro nobis.	
Ons aller Zaligmaker sproot;		1.
	Ora pro nobis.	
Gij, Hemelpoort! die open staat,	Ora pro nobis.	
Gij, Zeester! die ons niet verlaat,	Ora pro nobis.	2.
Breng 't vallend volk, dat op wil staan,	Ora pro nobis.	
Breng gij het uwen bijstand aan,	Ora pro nobis.	
Die, waar natuur verbaasd op staart,	Ora pro nobis.	3.
Uw Heil'gen Schepper hebt gebaard;	Ora pro nobis.	
Gij, Maagd, zoo vóór als na dien stond,	Ora pro nobis.	

Neem 't Ave van des Engels mond,
 Ora pro nobis.
 En zie, o Moeder van den Heer!
 Ora pro nobis.
 Ontfermend op ons, zondaars, neêr.
 Ora pro nobis.

38.

Salve Regina.

Wijze: O vijf werelds klare lichten!

1. Wees gegroet, o Koninginne!
 Moeder, gij vol teed're minne,
 Gij, ons leven, hoop, zoo zoet,
 Wees, Maria! wees gegroet.
 Bid voor ons, Maria!
2. 't Is tot ú dan, dat wij vlugten,
 Onder tranen en veel zuchten,
 Tót u rijst ons klaaggeschal
 In dit aardsche tranendal.
 Bid voor ons, Maria!
3. O dan nu, wil voor ons spreken,
 't Goedig oog slaan op ons smeeken,
 Gij, die altoos voor ons pleit,
 Moeder van barmhartigheid!
 Bid voor ons, Maria!

4. En na dit ons ballingsleven,
Toon ons Jesus, hoogverheven,
Heil'ge vrucht van uwen schoot,
Toon Hem ons bij onzen dood.
Bid voor ons, Maria!
5. O dan, Moeder vol ontferming!
Toon ons, kind'ren, uw bescherming,
O gij Maagd, zoo vroom, zoo zoet,
Wees, Maria! wees gegroet.
Bid voor ons, Maria!

39.

Bede aan den H. Josef.

Wijze: Vaarwel, vaarwel wij scheiden.

1. O Josef! Voedstervader
Van Jesus, onzen Heer:
Wij treden biddend nader,
En knielen voor u neêr;
Want in uw vaderarmen
Draagt gij het godlijk Kind;
't Zal onzer zich erbarmen,
Wijl 't uw gebed bemint.
2. Wil, Josef! voor ons vragen,
Dat wij in 's levens lot

Ons naar zijn wil gedragen,
 Getrouw aan zijn gebod.
 Wil door uw beê verwerven,
 O trouwe toeverlaat!
 Dat wij den hemel erven,
 Als eens ons sterfuur slaat.

3. Wij smeeken u te gader,
 Patroon van Jesus' Kerk!
 Blijf, Josef! ons ten vader,
 Ten steun bij al ons werk;
 Vraag ons, met Jesus' Moeder,
 Zijn hulp in allen nood,
 En blijf ons trouw ten hoeder,
 Van nu tot in den dood.

40.

Loflied aan de H. Moeder Anna.

(Nadat Paus Pius IX z. g. op den 8 December 1854, Maria's Onbevleete Ontvangenis ten leerstuk heeft verklaard.)

Wijze: Wees gegroet op kindertoon, en
 vele andere wijzen.

1. Moeder Anna! luid en blij
 Moet ook u mijn loflied rijzen;
 Moeder van Gods Moeder, gij,
 'k Moet uw nieuwe glorie prijzen:

Straalt er op de dochter eer,
't Schittert op de moeder weêr.

2. Ver reeds als de lichtstraal schiet,
Vloeit van duizend dankb're tongen
't Naauw-verkondigd zegelied:
't Wordt door de Eng'len meêgezongen,
't Godlijk-stil geheimenis,
Dat in u voltrokken is.
3. Wonder zonder wedergâ!
Vlekloos hebt gij haar ontvangen,
Door uws Heeren heilgenâ,
't Kind dat ge aan uw hart mogt prangen;
Anna! ja alleen uw kind
Is aldus door God bemind!
4. En ik zou niet luid en blij
U in uwe dochter prijzen?
Moet niet aller eeuwen rij
't Loflied voor u op doen rijzen?
Wie is als uw vlekloos kind,
Wie ooit heeft als zij bemind!
5. Van uw dochter zonder smet
Straalt de weêrglans op u neder:
Keert, o Anna! uw gebed
Tot háár Zoon ooit vruchtloos weder?

Sme

wi

1.

2.

3.

4.

Moeder van Gods Moeder gij,
Bid dan, Anna! bid voor mij.

41.

Smeeeklied tot den H. Willibrordus,

APOSTEL EN PATROON VAN NEDERLAND.

Wijze: Creator alme siderum, en andere kerkzangen.

1. O Willibrord! die van omhoog
Ons gâslaat met beschermend oog,
Hoor 't nageslacht der vad'ren aan,
Met wie gij zélf hebt omgegaan.
2. Zie Neêrland aan, uw roem en kroon,
Gij onze Apostel en Patroon!
Hier hebt gij, moedig Godsgezant,
Hier Jesus' heilbanier geplant;
3. Hier half een eeuw zijn naam verbreed,
Zijn Bruid een' zetel toebereid,
Hier door uw ijver en gebed
Mijn vad'ren uit den dood gered.
4. Ach! elfmaal ging een eeuwkring rond,
Sinds gij hier Satans rijk verwont,
En nu! ach meer dan 't half geslacht –
Het zonk terug in 's vijands magt.

5. Geliefde Vader en Patroon! 3.
 Zie Neêrland aan, uw roem en kroon:
 Bid, Willibrord! bid bij den Heer,
 Dat al wie doolt eens wederkeer'.
6. Ach voer hen met uw trouw gezin, 4.
 Ach voer ook hén uw glorie in:
 O gij, die 't Kruis hier hebt geplant,
 Bid voor uw dierbaar Nederland!

42.

Feestlied aan de XXVI Gekruisten van Japan,

die op het Pinksterfeest (8 Junij) van het jaar 1862, door
 Paus Pius IX z. g. zijn Heilig verklaard.

Wijze: *Vexilla Regis prodeunt, of Creator alme
 siderum, of Lucis Creator optime*, en an-
 dere kerkzangen. Zie Lied 15.

1. Gegroet, Japansche Heldenschaar! 7.
 Die met uw Heer op 't kruisaltaar
 Blijmoedig u ten offer boodt,
 Voor JESUS' Naam uw bloed vergoot.
2. Gij, eerstlings-offers voor 't geloof,
 Gij gingt, voor dreig- en vleitaal doof,
 Met lofgezing den heuveltop
 Van Nangasáki's doodsvelt op.

3. Een nieuwe Kruisberg rijst voor 't oog :
Een rij Gekruisten gaat omhoog ;
Twee speren dringen d'wars door 't hart :
Geleden is uw martelsmart !
4. Als zooveel beelden van uw Heer ,
Hingt gij van 't bloedig kruishout neêr ;
U, zegevierend Hieldental !
U looft ons plegtig feestgeschal.
5. O! waar ge in JESUS' gloriekracht
Nu deelt om 't offer dat gij bragt ,
O ziet: weêr tegen 's Heeren Bruid
Breekt de oude haat der helmagt uit!
6. Het ongelooft ontroofd alom
Der Kerk haar regt en heiligdom ,
En roept weêr met verwoede stem :
„Weg met den Christus, weg met Hem.”
7. Verwinnaars! dat Hij, op uw beên,
Zijn Bruid de zegepraal verleen',
En om uw kruisdood voor zijn Naam,
De helmagt onzer eeuw beschaam'.

43.

**Jubellied aan de
HH. XIX Martelaren van Gorkum.**

Wijzen, als het vorige Lied.

1. Tot u, o Gorkums Heldental!
Weerklinke luid mijn lofgeschal;
Tot u, door wie mijn ziel ontgloeit,
Van dankb'ren jubel overvloeit.
2. Gedenk ik, hoe ge op onzen grond
Uwe onverwelkb're kroonen wont,
Dan juich ik bij uw heldenmoed:
Ook ik ben van uw Neêrlandsch bloed.
3. Ik juich, daar ge in den dood niet buigt,
Maar trouw voor 't Hoofd der Kerk getuigt,
En nu, door Pius' hand gekroond,
Als Heil'gen in Gods glorie troont.
4. Ik juich, als gij zoo onversaagd
Maria Moeder prijst en Maagd
En onze en 's hemels Koningin:
Verrukt stemt heel mijn ziel het in!
5. Maar sterft gij voor 't Geheimenis,
Waar JESUS zelf ons voedsel is:
Dan, naamloos is mijn ziel verblijd,
Dat ik het ook met u belijd.

6.

7.

1.

6. Dat ik met u één God, één Heer,
 Één Geest, één ligchaam, doop en leer
 In de ééne Moederkerk beken,
 En onverdiend haar kind ook ben.
7. Drie eeuwen vloten sedert heen,
 En ons en uw geloof is één:
 O voer' het, bij één hoop, één min,
 Ook ons uw Kerk der glorie in!

44.

De Zuiverheid.

Eigen Wijze.

1. Laat de wereldling hier pralen
 Met zijn goud en keurgesteent:
 Wat kan bij de schoonheid halen,
 Die de zuiverheid verleent?

REFREIN.

Aller monden,
 Zij verkonden
 Luide uw lof, o zuiverheid!
 Aardsche luister
 Zinkt in 't duister,
 Waar ge uw hemelglans verspreidt.

2. Helpt ons elke deugd genaken
 Tot der Heil'gen gloriehof:
 Hier een mensch ten engel maken,
 Zuiverheid! dat is uw lof.
3. Weerschijn is des menschen wezen
 Van Gods eigen beeldtenis:
 Maar wie doet haar schooner lezen
 Dan de ziel die zuiver is?
4. O besmeuren wij toch nimmer
 Die zoo teedere eng'lendeugd;
 Maar bewaren wij haar immer,
 Ons ten luister en ten vreugd.

45.

Danklied van Maria's kinderen.

Wijze: Kind'ren van Maria!

REFREIN.

Kind'ren van Maria!
 Bij uw zegevaan,
 Heft nu 't Alleluja,
 Heft uw danklied aan.

1. Op haar moederbede
 Tot haar Zoon en Heer,

Daalt zijn liefde en vrede
 In de harten neêr.
 Kind'ren van Maria! *enz.*

2. 's Vijands legerscharen
 Vlieden vol van schrik;
 Ons blijft zij bewaren
 Met haar moederblik.
 Kind'ren van Maria! *enz.*

3. Haar zijn wij gegeven,
 Toen haar Jesus stierf,
 En ons 't eeuwig leven
 Door zijn dood verwierf.
 Kind'ren van Maria! *enz.*

4. Roept op al uw wegen,
 Roept uw Moeder in:
 Nooit, neen, zonder zegen
 Laat zij haar Gezin.
 Kind'ren van Maria! *enz.*

5. Moeder! blijf ons leiden
 Naar de hemelwoon;
 Breng ons, bij 't verscheiden,
 Tot uw God en Zoon.
 Kind'ren van Maria! *enz.*

LATIJNSCHE KERKZANGEN.

1.

Veni Creator Spiritus.

1. Veni Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple supernâ gratiâ,
Quae tu creasti pectora.
2. Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, charitas,
Et spiritalis unctio.
3. Tu septiformis munere,
Digitus Paternae dexterae,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.
4. Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis,
Virtute firmans perpeti.
5. Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te praevio,
Vitemus omne noxium.

6. Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum,
Credamus omni tempore.
7. Deo Patri sit gloria,
Et Filio qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In saeculorum saecula.

A M E N.

2.

Pange lingua.

1. Pange lingua gloriosi
Corporis mysterium,
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi pretium,
Fructus ventris generosi,
Rex effudit gentium.
2. Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine,
Et in mundo conversatus,
Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

3. In supremæ nocte coenae,
 Recumbens cum fratribus,
 Observatâ lege plenè,
 Cibis in legalibus,
 Cibum turbae duodenae,
 Se dat suis manibus. 1.
4. Verbum Caro, Panem verum
 Verbo Carnem efficit:
 Fitque Sanguis Christi merum,
 Et si sensus deficit,
 Ad firmandum cor sincerum,
 Sola fides sufficit. 2.
5. Tantum ergo Sacramentum
 Veneremur cernui,
 Et antiquum documentum
 Novo cedat ritui,
 Praestet fides supplementum
 Sensuum defectui. 3.
6. Genitori, Genitoque,
 Laus et jubilatio:
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio:
 Procedenti ab utroque,
 Compar sit laudatio. 4.

A M E N.

3.

Ecce Panis Angelorum.

1.   Ecce Panis Angelorum,
            Factus cibus viatorum,
            Vere Panis Filiorum,
            Non mittendus canibus.

2.   In Figuris praesignatur,
            Cum Isaac immolatur,
            Agnus Paschae deputatur,
            Datur Manna patribus.

3.   Bone pastor, Panis vere,
            Jesu, nostri miserere,
            Tu nos pasce, nos tuere,
            Tu nos bona fac videre
            In terra viventium.

4.   Tu, qui cuncta scis et vales,
            Qui nos pascis hic mortales:
            Tu nos ibi commensales;
            Coheredes et sodales,
            Fac sanctorum civium.

A M E N.

4.

Defensor noster.

Defensor noster, aspice,
 Insidiantes reprime;
 Guberna tuos famulos,
 Quos sanguine mercatus es.
 Defensor etc. *Driemaal.*

A M E N.

5.

Ave maris Stella.

1. Ave maris Stella,
 Dei Mater alma,
 Atque semper Virgo,
 Felix coeli porta.
2. Sumens illud Ave,
 Gabriëlis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Evæ nomen.
3. Solve vincla reis,
 Profer lumen caecis,
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.

4. Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
5. Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.
6. Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collaetemur.
7. Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritus Sancto,
Tribus honor unus.

A M E N.

6.

Magnificat.

Magnificat anima mea Dominum;
Et exultavit spiritus meus: in Deo salutari
meo.

Quia respexit humilitatem ancillae suae, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum Nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham, et semini ejus in saecula.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

7.

Salve Regina.

Salve Regina, Mater misericordiae,
Vita, dulcedo, et spes nostra, salve.
Ad te clamamus exules, filii Evae.

Ad te suspiramus gementes et flentes in hac
lacrymarum valle.

Eja ergo advocata nostra, illos tuos miseri-
cordes oculos ad nos converte.

Et JESUM, benedictum fructum ventris tui,
nobis post hoc exilium ostende.

O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo Maria.

8.

○ sanctissima.

O sanctissima, o piissima, dulcis Virgo Maria. (*bis.*)
Mater amata, intemerata, ora, ora pro nobis. (*bis.*)

9.

Ave Maria.

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum,
benedicta tu in mulieribus.

Ave Maria, enz. *tot driemaal.* Et bene-
dictus fructus ventris tui Jesus. Sancta Maria,
Mater Dei, ora pro nobis, peccatoribus, nunc,
et in hora mortis nostrae. Amen.

10.

Litaniae Lauretanae.

Met dit antwoord:

O Maria! o Maria! wij bidden u:
 Ach, help ons nu en in den dood,
 O allerzuiverste Moeder Maria!

Kyrie, eleison.

Christe, eleison.

Kyrie, eleison.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

Pater de coelis, Deus, miserere nobis.

Fili, Redemptor mundi, Deus, miserere nobis.

Spiritus Sancte, Deus, miserere nobis.

Sancta Trinitas, unus Deus, miserere nobis.

Sancta Maria, ora pro nobis.

Sancta Dei Genitrix,

Sancta Virgo Virginum,

Mater Christi,

Mater divinae gratiae,

Mater purissima,

Mater castissima,

Mater inviolata,

Mater intemerata,

Mater amabilis,

Mater admirabilis,

ora pro nobis.

Mate
 Mat
 Virg
 Virg
 Virg
 Virg
 Virg
 Virg
 Spe
 Sed
 Cau
 Vas
 Vas
 Vas
 Ros
 Tur
 Tur
 Dor
 Foe
 Jan
 Ste
 Sal
 Re
 Co
 Au
 Re
 Re
 Re

Mater Creatoris, ora pro nobis.

Mater Salvatoris,

Virgo prudentissima,

Virgo veneranda,

Virgo praedicanda,

Virgo potens,

Virgo clemens,

Virgo fidelis,

Speculum justitiae,

Sedes sapientiae,

Causa nostrae laetitiae,

Vas spirituale,

Vas honorabile,

Vas insigne devotionis,

Rosa mystica,

Turris Davidica,

Turris eburnea,

Domus aurea,

Foederis arca,

Janua coeli,

Stella matutina,

Salus infirmorum,

Refugium peccatorum,

Consolatrix afflictorum,

Auxilium Christianorum,

Regina Angelorum,

Regina Patriarcharum,

Regina Prophetarum,

ora pro nobis.

ora pro nobis.

Regina Apostolorum, ora pro nobis.

Regina Martyrum,

Regina Confessorum,

Regina Virginum,

Regina Sanctorum omnium,

Regina, sine labe concepta,

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce
nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi
nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere
nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

ora pro nobis.

bus
Chri
per
glor
Don

A V E M A R I A .

Sub tuum praesidium confugimus, sancta
Dei Genitrix, nostras deprecationes ne despi-
cias in necessitatibus nostris: sed a periculis
cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et
benedicta, Domina nostra, Advocata nostra,
Mediatrix nostra, tuo Filio nos reconcilia, tuo
Filio nos commenda, tuo Filio nos repraesenta.

v. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

a. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

O R E M U S .

Gratiam tuam, quaesumus, Domine, menti-

bus nostris infunde, ut qui angelo nuntiante
Christi Filii tui incarnationem cognovimus,
per passionem ejus et crucem ad resurrectionis
gloriam perducamur. Per eundem Christum
Dominum nostrum. Amen.

I N H O U D.

	Bladz.
Kerkelijke Goedkeuring.	II
Voorberigt.	III
Verleende Aflaten.	V
Onderrigt voor Pelgrims, om hunne bedevaart met de meeste vrucht te doen.	1
I. Het vertrek ter bedevaart.	3
II. Het oogmerk.	6
III. De reis en het verblijf.	14
IV. De terugreize.	20
V. Besluit.	24

Gebeden.

Reisgebeden.	27
Gebed tot Maria, voor de levende Leden van het Broederschap.	31
Gebed voor de afgestorvene Leden van het Broederschap.	32
Smeekgebed tot de Allerheiligste Maagd Maria, Koningin aller Heiligen.	33

Manier om den H. Rozenkrans godvruchtig te lezen.	40
I. De vijf blijde Geheimen.	41
II. De vijf droevige Geheimen.	49
III. De vijf verheerlijkte Geheimen.	56

Gezangen.

bladz.	1. Smeekzang aan den H. Geest. Veni Creator Spiritus.	65
II	2. Vóór het H. Misoffer.	66
III	3. Na het H. Misoffer.	68
V	4. Aan Jesus eer! — Na de H. Communie.	69
1	5. Ter eere van den Zoeten Naam Jesus.	72
3	6. Aan Jesus' H. Hart.	73
6	7. De Vijf Wonden.	74
14	I. De smartelijke Wonden.	75
20	II. De verheerlijkte Wonden.	80
24	Gebed.	86
27	8. Lofzang tot het H. Kruis. — Ve- xilla Regis.	86
31	9. Litanie tot het H. Kruis.	88
32	10. Ter eere van Maria.	91
	11. Avondgroet aan Maria.	92
33	12. Bij het aanvaarden van de Pelgrims- reize.	93

13.	Ter eere van het H. Kruis. . . .	95	23.	
14.	Smeezang tot de Moeder der Zeven Smarten. — Onder het optrekken naar het Roode Kruis. . . .	97	24.	
15.	Pelgrimslied ter eere van de Aller- heiligste Maagd en Moeder Gods Maria. — Gedurende de Bedevaart.	100	25.	
16.	Smee lied voor de Overledenen. .	103	26.	
	Gebed.	106	27.	
17.	Afscheidslied.	106	28.	
18.	Danklied na de Bedevaart. . . .	109	29.	
19.	De XV Geheimen van den Rozen- krans. — Gods vaderoog. . .	111		
	I. De vijf blijde Geheimen. . . .	111	30.	
	II. De vijf droevige Geheimen. . .	112		
	III. De vijf glorierijke Geheimen. . .	113	31.	
20.	De XV Geheimen van den Rozen- krans. — Wij groeten u. . .	114	32.	
	I. De vijf blijde Geheimen. . . .	114	33.	
	II. De vijf droevige Geheimen. . .	116	34.	
	III. De vijf glorierijke Geheimen. . .	117	35.	
	Gebed.	118	36.	
21.	Stabat Mater.	119	37.	
	Gebed.	122	38.	
22.	Litanie-Lied van Onze Lieve Vrouw.	122	39.	
			40.	
			41.	

95	23.	Bede aan Jesus' H. Moeder.	125
	24.	Hulde en Bede aan Maria.	126
	25.	Lofzang aan het H. Hart van Maria.	130
97	26.	Aan Maria eer!	132
	27.	De Onbevleete Ontvangenis van Maria.	133
100	28.	Jubellied aan Maria, Onbevleete	
103		Ontvangen.	135
106	29.	Lofzang ter eere van het H. en	
		Onbevleete Hart van Maria.	136
106		I. Vóór Jesus' lijden.	136
109		II. Bij Jesus' lijden.	138
111		III. Na Jesus' lijden.	139
111	30.	Loflied aan de Onbevleete Moeder- maagd.	140
112			
113	31.	Maria-Tenhemelopneming.	142
	32.	Feestlied op Maria-Tenhemelopnem.	144
	33.	Maria-Tenhemelopneming.	145
114	34.	Ave maris Stella. — Bij alle feest- gelegenheden.	147
114			
116	35.	Ave Regina coelorum.	148
117	36.	Regina coeli.	149
118	37.	Alma Redemptoris Mater.	150
119	38.	Salve Regina.	151
	39.	Bede aan den H. Josef.	152
122	40.	Loflied aan de H. Moeder Anna.	153
122	41.	Smeeklied aan den H. Willibrordus.	155

42. Feestlied aan de XXVI Gekruisten
van Japan. 156
43. Jubellied aan de HH. XIX Martel-
laren van Gorkum. 158
44. De zuiverheid. 159
45. Danklied van Maria's kinderen. . 160

Latijnsche Kerkzangen.

1. Veni Creator Spiritus. 162
(De vertaling op bladz. 65.)
2. Pange lingua. 163
3. Ecce Panis Angelorum. 165
4. Defensor noster. 166
5. Ave maris Stella. 166
(De vertaling op bladz. 147.)
6. Magnificat. 167
7. Salve Regina. 168
(De vertaling op bladz. 151.)
8. O sanctissima. 169
9. Ave Maria. 169
10. Litaniae Lauretanae. Met antwoord. 170

156

158

159

160

162

163

165

166

166

167

168

169

169

170

